

D

UGEPLAN 45
MANDAG FAR: BRINGE/HENTE
TIRSDAG MOR: BRINGE FAR HENTE
ONSDAG MOR BRINGE FAR HENTE IDA svømning 17,00
TORSDAG MOR HENTE / BRINGE Emil: fodbold 1630 ??
FREDAG MOR HENTE/BRINGE
LØRDAG BRYLLUP MAD OG LINE ♥
SØNDAG UNGER HOS MORMOR OG MORTAR

FAR, VÅGTER

MAN: 15-23
TIRS: 15-23
ONS: FRI!
TOR: ~~15-17~~ 05-17
FRE: ~~15-17~~ 05-17
LØR: 05-17
SØN: 05-17

RING
PARTERAPEUT!

AFBESTIL
BIOGRAFTUR
MED IDA / FAR

Politi-
familier i
kalender-
kaos

CLAUS OXFELDT
FORBUNDSFORMAND

VI LEVER I UFORUDSIGE- LIGE TIDER

I skrivende stund er Christiansborg gået i stå i forhandlingerne om politiforliget. Når dette blad er trykt, har vi ganske givet et resultat. Som det ser ud lige nu, står slagsmålet om, hvorvidt tilførslen af ekstra kræfter til dansk politi skal komme gennem effektiviseringer, reelle optag på Politiskolen, eller en kombination. Lad mig sige det sådan, at hvis det første er tilfældet, så borger jeg ikke for konsekvenserne.

Dansk politi er i den største krise i nyere tid. I ved det, jeg ved det. Og hvis politikerne ikke ved det, er det, fordi de ikke VIL vide det. At det lykkedes for én gal mand at lægge Danmark og en hel politistyrke ned i februar måned, taler for sig selv. Et beredskab på 12-timers vagter og med arbejdsuger på 60 timer er slet, slet ikke holdbart.

Der er brug for løsninger lige nu. Og der er brug for løsninger på længere sigt.

Det er tid til at lægge politiske kæpheste og benspænd til side. Det er tid til at kigge seriøst på de problemer, som Danmark i en globaliseret virkelighed står over for. Det er tid til at fokusere på, hvad der skal til for, at politifolk kan bruge deres tid på reelt politiarbejde i stedet for måltalsjagt og dokumentationstyranni.

Europa forandrer sig. Danmark forandrer sig.

Ved udgangen af oktober var der registreret 1,2 millioner flygtninge og migranter, som rejste ind i EU. Dansk politi har på bare to måneder i efteråret registreret 56.000 flygtninge og migranter, der krydsede den danske grænse. Den 12. november lukkede Sverige grænserne. Hvad det betyder for dansk politi i skrivende stund er uvist. Men ét er sikkert – Sverige kan ikke i længden holde til det massive pres fra asylansøgere, som tilfældet er lige nu. Med afbrændinger af asylcentre og enorme problemer med indkvartering, kommer svenske politikere til at gøre noget. Og de valg, som Sverige tager, kommer til at påvirke Danmark. Hvis Sverige stopper for asylansøgere, vil en del slutte deres rejse i Danmark. Hvis det betyder, at Danmark på et tidspunkt må lukke grænserne i en periode, kræver det et hidtil uset antal politifolk.

Sådan ser situationen ud. Den er uvis. Den er uforudsigelig. Og den kræver om noget, at der lægges seriøse planer for, hvordan dansk politi skal håndtere en situation, der ikke bare er akut – men som kan fortsætte de næste år.

Jeg er blevet beskyldt for at have skjulte dagsordener, når jeg siger, at der er brug for flere politifolk i dansk politi. Hvis der stadig er nogen, der tror, at jeg forsøger at fylde Politiforbundets pengekasse med kontingentkroner, så synes jeg, at de skal besøge en politifamilie. Og ved selvsyn opleve, hvilke forhold vi i dag byder de ansatte, som værner om sikkerheden og trygheden i Danmark. I Politiforbundet har vi aldrig

modtaget så mange opkald fra medlemmer, der undersøger mulighederne for orlov. Unge politifolk med små børn, der er interesseret i at søge arbejde uden for politiet. Politifolk, hvis koner bryder sammen under presset. Politifolk, der ikke er til stede til børnenes fødselsdage, til bryllupper i familien og må slås for at komme til barnedåb af deres egne børn. Politifolk, der sover, når de endelig kan være sammen med familien.

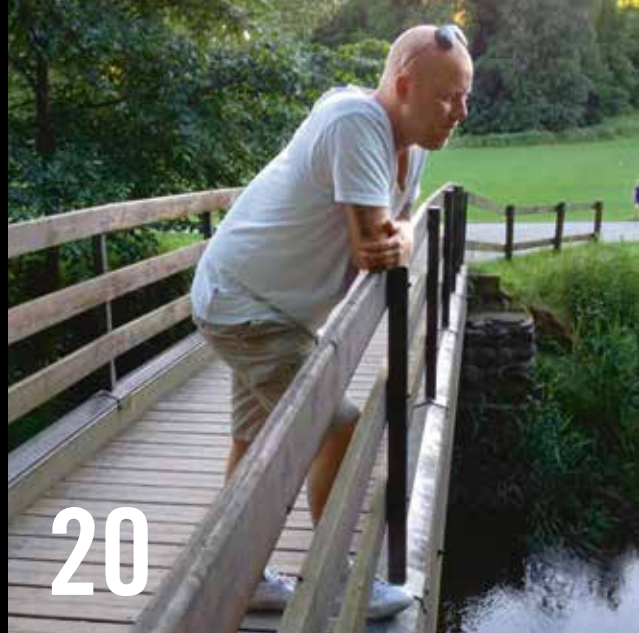
Hvis politikerne virkelig tror, at udfordringerne i dansk politi kan løses gennem effektiviseringer og ved at stille tallene op på en nye måde i et regneark, så er det som at sætte sin lid til julemanden. Det er i hvert fald ikke statsmandskab. Og jeg forstår ikke, hvis de tør.

Indtil nu har erfaringerne med diverse konsulentbureauer, der har raseret ind over fagligheden og spillet hassard med arbejdsmiljøet i dansk politi, været til en absolut bundplacering. Stop det, og stop det nu. Jeg håber meget på, at vi i fremtiden vil se ikke bare ansvarlige politikere, men også en arbejdsgiver, der reelt tager ansvaret på sig og begynder at passe på medarbejderne.

Og til alle jer, der hver eneste dag knokler for trygheden og sikkerheden i landet. Tusind, tusind tak. I gør et fremragende stykke arbejde. I holder en standard, som er ud over, hvad der kan forventes. Og I gør det under vilkår, som tangerer det uansvarlige. Stol på, at vi i Politiforbundet hver eneste dag knokler for at gøre opmærksom på det. For at skabe forandringer. Når politiforliget er i hus, ved vi, hvilken bane politikerne har givet os at spille på. Men kampen for at sikre, at arbejdsmiljøet kommer tilbage på et rimeligt spor, stopper ikke her. Dansk politi skal ikke køre på laveste fællesnævner.

”VI HØRER
ALTID, AT DET
ER SYND FOR
POLITIFOLKENE.
MEN DET ER
MINDST LIGESÅ
SYND FOR
PARTNEREN
DERHJEMME.”

PIA, GIFT MED EN
POLITIMAND
I BEREDSKABET

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside Jakob Boserup

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist
Tania Kejser, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Claus Oxfeldt

Layout Gregorius DesignThinking

Tryk Scanprint A/S

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materiale deadline

Bemærk: på grund af særudgaven som følger med dette nummer, er deadline til næste blad kortere end normalt, nemlig allerede 1. december.

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,

1553 København V

Telefon: 33 45 59 00

Fax: 33 45 59 01

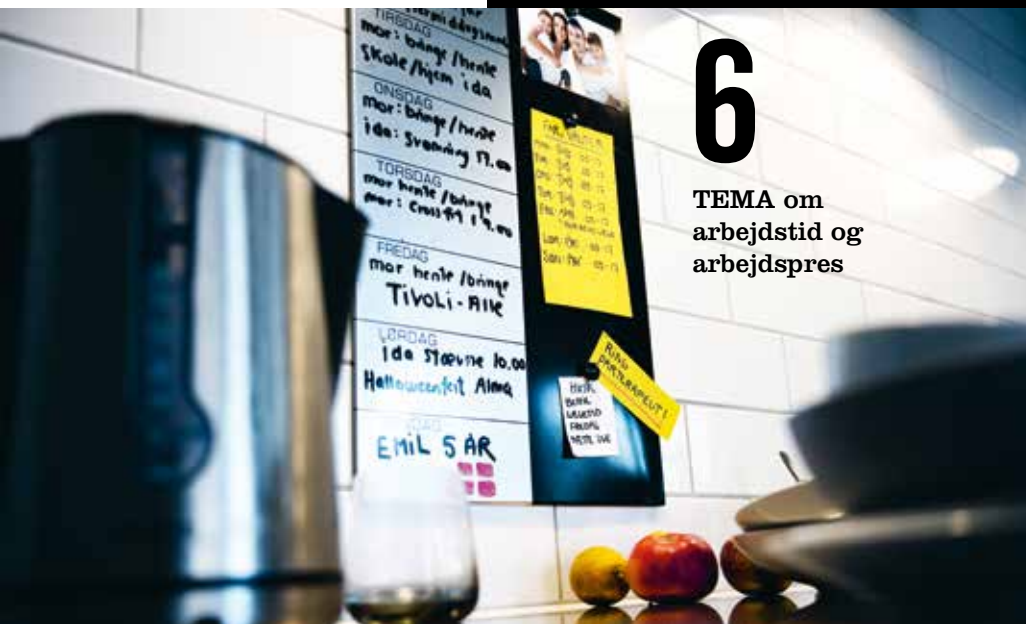
E-mail: blad@politiforbundet.dk

www.politiforbundet.dk

www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

- Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

6

TEMA om
arbejdstid og
arbejdspres

18

INDHOLD 05

- 6 TEMA om arbejdstid og arbejdspres
- 18 På den anden side af hegnet - Fængselsforbundet
- 20 En politimand er jo robust
- 27 Kort nyt
- 28 Frem med optageren og lad den afhørte tale frit
- 41 Kort nyt
- 42 Politihistorie
- 44 Værd at vide

30
Ny procedure for advokat-
bistand

31
Det skal du huske inden du
pakker kufferten

32
Den uendelige historie fik
et godt punktum

34
Nyt fra forbundet

36
Studiekreds

38
Nyt fra forbundet

**”Trivslen i politiet
skranter. Arbejdsmil-
jøet er under et uhørt
pres. Vi arbejder under
nogle vilkår, som vi
ikke selv kan gøre så
meget ved”**

Jørgen Jensen, formand for
Vestegnens Politiforening

42

UGEPLAN 46

MANDAG

MOR Henter / bringer
Børnehaven til
fødselsdag

TIRSDAG

MOR: bringer
MOR: heldags-seminar
- MOR MOR henter

ONSDAG

FAR bringer
MOR henter
ide stemming 17.00

TORSDAG

MOR bringer / henter
Emil fodbold 16.30

FREDAG

far bringer / mor h.
legeaftale Emil?

LØRDAG

Emil fodboldstævne
10-14 - kaise!?

SØNDAG

MOR afleverer opgave

FARS VÆRER

MAN: 05-17

TIRS: 05-17

ONS: 15-23

TORS: 7-17

FRE: 23-07

LØR: 23-07

SØN: FRI

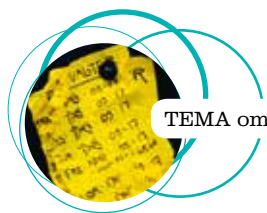
VI ER HOS

MIN MOR OG

FAR. RING

HVIS DU FÅR

EN FRIDAG...

Mens vi venter på politiforliget: Et politi med kaos på hjemmefronten

2015 har været et ekstremt hårdt år for mange politifolk og deres familier. Ingen kan være i tvivl om, at der har manglet timer og hænder, og fraværet på hjemmefronten har fået mange politifamilier til at knage. Imens har alle blikket stift rettet mod det forestående politiforlig, som skal kaste det lys for anden af tunnelen, de fleste har svært ved at få øje på. For verden forandrer sig næppe. Heller ikke kravet til bevogtning eller den flygtningesituation, som allerede nu kræver mange ressourcer. Dertil kommer 1.200 politifolk, som næste år kan gå på pension.

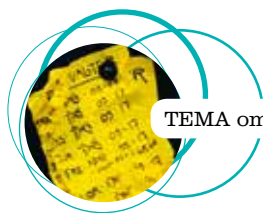
I dette tema sætter DANSK POLITI fokus på tilstanden og arbejdsmiljøet i politiet, som det ser ud i efteråret 2015 op til forliget om politiet. ►

TEMA AF
JOURNALIST
TANIA KEJSER
TK@POLITIFORBUNDET.DK

TEMA AF
JOURNALIST
NICOLAI SCHARLING
NS@POLITIFORBUNDET.DK

FÅR POLITIET EN EKSTRA POLITISKOLE I JYLLAND? Får politiet et øget optag de kommende år? Fritages politifolkene for måltal?

I skrivende stund er blikket rettet mod forhandlingerne på Christiansborg, hvor et forlig ventes indgået få dage efter dette blad går i trykken.

Imens bliver ordet kaos flittigt brugt. Af politifolk. Af Politiforbundet. Af en række ægtefæller og partnere til politifolk.

2015 har været et kaotisk år for politiet.

Kaos er et voldsomt ord. Men det beskriver tilstanden på mange landets politistationer. Især i de kredse, hvor beredskabet ligger under normeringen, er man i voldsomme problemer.

Afgivelser til bevogtningen af jødiske interesser i København samt til Rødby og grænsen i Syd- og Sønderjylland har slået benene væk under politiet. Sådan er det for eksempel i Midt- og Vestsjællands Politi. Arbejdsmiljørepræsentant Erik Dalhoff er yderst bekymret.

- Politiets eneste ressource er medarbejderne. Og lige nu er man i fuld gang med at udhule arbejdsmiljøet på en måde, der skaber stress og frustrationer. Det er første gang i min tid i politiet, jeg har oplevet, at elever ønsker sig tilbage på Politiskolen. De unge familier kan ikke få tingene til at hænge sammen. Og det værste er, at der ikke umiddelbart er udsigt til, at det her bliver bedre, siger Erik Dalhoff.

Hjemmefronten truer

Problemet er arbejdsmiljøet. I beredskabet drukner de ansatte i vagter, tilkald og inddragne fridage. Og det

er svært at se, hvordan næste år skal blive anderledes.

Det betyder ikke bare, at politifolk sjældent har fri. Presset er i høj grad flyttet ind bag hjemmets fire vægge. Et politiliv kan i sig selv være opslidende mentalt, fordi underretninger om døde børn og familiemedlemmer samt voldsomme hændelser hører med til patruljelivet. Det kan et interview med en PTSD-ramt politiassistent i dette tema illustrere. Han er kun i midten af 30'erne, men ødelagt og førtidspensioneret.

Pointen er også, at ro og en trykbase hos familien ofte er en nødvendighed for at komme igennem oplevelserne på en sund måde.

Men den trygge base er i fare.

DANSK POLITI har talt med mange politifolk, som påpeger, at det aldrig har været værre. At partneren derhjemme har fået nok. At den dårlige samvittighed i forhold til børnene tynger.

Vi har også talt med ægtefæller til politifolk, som siger, at den berømte dråbe har ramt bægeret, der er i gang med at flyde over. I mange politihjem bliver stolen sat for døren. Ægtefællen kan ikke leve med på sjette måned at stå for alt i hjemmet – slet ikke, når der ikke er lysere tider forude.

Er det alvorligt? Er det et klynke-drama, eller er det en reel advarsel om sammenbrud? Det vil tiden vise. Sygestatistikkerne. Antallet af politifolk, som søger uden for nummer for at arbejde andetsteds.

Sikkert er det dog, at rigtig mange ansatte i dansk politi i de seneste måneder har haft blikket stift rettet mod Christiansborg. Hjælpen må ligesom komme udefra.

Flere, som fagbladet DANSK POLITI

har talt med, fortæller også, at netop politiforliget vil blive afgørende for deres beslutning om, hvorvidt de vil fortsætte i politiet.

Arbejdspladsen politiet er presset i bund. Alene antallet af overarbejdstimer fortæller deres egen historie.

Mellemliderne under krydspres

Med en stigende arbejdsbyrde og en overstået lederreform, som har beskåret antallet af ledere i politiet, er mellemliderne om nogen fanget i et hårdt krydspres. De er levet færre, de skal levere op og ned gennem systemet under enormt svære vilkår. De står nærmeste på medarbejderne, der er ved at bryde sammen, og de skal levere og præstere, som det er et krav i den nye performance-kultur.

Gruppen af mellemlidere er slidte. De skal tage massivt fra, og gør det. Og det er måske limen i politiet, der her tales om.

Også de spejder mod politiforliget - efter lys for enden af tunnelen.

Et lys, der kan være svært at se, når man alt andet lige tager med i regnestykket, at der i 2016 vil være 1.200 politifolk, som kan vælge at gå på pension. Det er en stor del af styrkens hænder. Læg dertil den uafklarede flygtninge-situation, og at sikkerhedsniveauet i forhold til terror og bevogtning næppe sænkes.

Tunnelsyn

I marts måned i år mente rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg, at der var lys for enden af tunnelen for medarbejderne i dansk politi.

Det kunne man læse på politiets egen hjemmeside.

”Det er første gang i min tid i politiet, jeg har oplevet, at elever ønsker sig tilbage på Politiskolen. De unge familier kan ikke få tingene til at hænge sammen.”

Erik Dalhoff, Arbejdsmiljørepræsentant

Siden har der været larmende tavst omkring hvilket lys, politiets øverste ledelse har tænkt sig at lede vejen med for deres medarbejdere.

Faktum er, at udmeldingen kommer på et bagtæppe af fem års besparelser, hvor antallet af politifolk er faldet med 600, svarende til en gennemsnits-politikreds.

Der er markant færre hænder til at løfte lyskeglen.

Og de færre hænder blev særdeles mærkbare i 2015. Det var allerede slemt sidste år, hører man fra københavnske politifolk. 2015 slog bunden væk.

Taler man med medarbejderne, skimtede de da heller ikke lyset i marts. Nu satser de på Christiansborg.

Det samme gør befolkningen. Der er bred enighed om, at politiet har det svært og skal hjælpes. Også blandt politikerne, i hvert fald når det kommer til ord.

Politiforbundet, med Claus Oxfeldt i spidsen, har da også været det næstmest profilerede fagforbund i 2015. Trods sine få medlemmer, sammenlignet med mange af mastodonterne.

- At ligge vandret har fået en ny betydning. Jeg har brugt al min vågne tid på at gøre opmærksom på, at politiet lige nu arbejder under forhold, som langt fra kan fortsætte. Derfor er jeg også overrasket over, at det her politiforlig trækker ud. Alle politikere har erkendt, at der skal gøres noget for dansk politi, det burde ikke være så svært at blive enige, siger Claus Oxfeldt

Alle indbrud skal efterforskes

Der er sådan set ikke rigtigt nogen, der modsiger Politiforbundets budskab om manglende timer og et presset

arbejds miljø. Det gjorde den øverste ledelse indtil 2015. Nu er der stille.

Danskerne kunne i september læse den nedslående nyhed om, at bare 2.367 indbrud blev opklaret sidste år, svarende til en opklaringsprocent på 6,5. Det førte til, at Venstres retsordfører, Preben Bang Henriksen, meldte ud, at alle indbrud skal efterforskes, og Trine Bramsen fra Socialdemokraterne ville give flere ressourcer til politiet, så det kunne ske.

I skrivende stund lyder det fra forhandlingerne på Christiansborg, at Socialdemokraterne regner med, at 700 – 800 årsværk kan findes internt og gennem effektiviseringer.

Et forlig med den excel-løsning vil næppe blive set som et lys for enden af tunnelen blandt de politifolk, som allerede nu arbejder 10 dage i træk på 12-timers vagter.

Dansk Folkeparti har krævet 2.000 ekstra politifolk, ligesom Konservative insisterer på en netto-udvidelse af styrken. Flere af de øvrige partier går ind for en udvidelse, som også justitsminister Søren Pind har varslet inden forhandlingerne. Hvis den kan finansieres.

Nå ja, og midt i det hele blev arbejdet med politiets nye sagsbehandlingssystem, Polaris, udskudt. Det var ellers planen, at systemet måske kunne hjælpe lidt på det dobbeltarbejde og de lapperier, der er virkeligheden i politiets out-datede it-løsninger.

Når dette blad lander i postkasserne hos danske politiansatte ved vi, hvilken vej, Christiansborg valgte. Og herfra er banen altså kridtet op til de prioriteringer af arbejdsopgaven, der

alt andet lige bliver nødvendig i tiden der kommer.

Prioriteringer, prioriteringer

At dansk politi er presset til kanten, viser sig i andre steder end i indbrudsstatistikkerne. Sygefraværet er i første halvår af 2015 steget med 0,7 dage i gennemsnit pr. medarbejder sammenlignet med samme halvår året før.

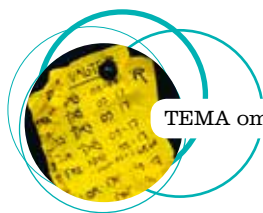
- Det relativt lille tal svarer til en stigning på 14 procent, og i mandtal er det lig med 570 årsværk, forklarer Jørgen Jensen, formand for Vestegnens Politiforening, og politisk ansvarlig for området arbejdstid i Politiforbundet.

Også i hans kreds mærker man presset fra de mange opgaver – til gengæld er han tilfreds med ledelsens prioriteringer.

- Ledelsen har sat ord på, hvad vi skal prioritere. Det betyder, at beredskabet kører med fuld normering, der er altså ikke skåret ned på antallet af patruljevogne, fordi det har førsteprioritet at komme ud til alarmopkald. Prioritet nummer to er personfarlig kriminalitet og nummer tre økonomisk kriminalitet. Det betyder også, at vi ikke når måltallene, forklarer Jørgen Jensen.

Prioriteringerne betyder stadig arbejdsuger på langt over de 37 timer for politifolkene i kredsen.

- Især arbejdet ved færgen i Rødby slider på folk. De skal op klokken 4 om natten for at nå til Rødby klokken 7, og så er de hjemme igen klokken 17. Så er man træt. Arbejdstid og arbejdsmiljø følges ad, og lige nu mærker vi konsekvenserne af politiets meget fleksible arbejdstidsaftale, der gør, at man kan arbejde langt ud over de 37 timer. Det trækker tænder ud, konstaterer Jørgen Jensen. ■

Der kommer mange politiskilsmisser ... og hvad vil arbejdsgiveren så gøre?

AF NICOLAI SCHARLING

Pia er træt af, at hun skal sætte sin egen karriere på stand by, blot fordi hun har giftet sig med en politimand. Hun står alene med deres to børn, madlavning og pasning – og hun har fået nok af politiets vagtplaner.

Også Maria synes, at prisen ved at danne par og have barn med en politiansat er blevet stadig højere. Hun har fået nok, og har sat stolen for døren.

Mød to "politienke", som mener, at de er blot to af stadig flere, som er ved at få nok.

– Jeg overvejer at aflevere skilsmissepapirer til hans nærmeste leder. Det gør jeg, hvis de også forsøger at købe den frihed, han har stående, siger hun.

Hvis man end ikke kan komme til sin bedste vens bryllup – så er det også svært at passe sessioner med parterapi.

Og parterapi er der ellers hårdt brug for i rigtig mange politihjem i disse måneder.

- Det er samme historie hos de par, jeg kender, hvor den ene er ansat i politiets beredskab, fortæller 32-årige Maria, hvis kæreste arbejder i beredskabet hos Københavns Politi.

Hun vil ikke stå frem med sit rigtige navn, fordi hun selv arbejder i politiet.

Hun kender altså politiet indefra. Det gør måske forståelsen større, når det handler om arbejdets natur – men den forståelse rækker ikke til øjeblikkets vagtplaner og evindelige tilkald og omlægning af tjeneste.

- Det har stået på i to år nu og bliver bare værre. Hjemme hos os er det årsag til jævnlige skænderier om arbejdet, fortæller hun.

I følge Maria er nedslidningen af parforhold og familieliv i øjeblikket faretruende stor, når der hænger en politijakke i entreen. Særligt hvis samme entre også fører ned til børneværelser i den aldersgruppe, hvor der skal hentes og bringes.

Politienke

Pia, som er i samme situation, og selv politiassistent, er enig. Hun arbejder i efterforskningen, og har derfor mere rimelige og fleksible vagtplaner. Men selv da kan det ikke lade sig gøre på fuld tid. Hun er modvilligt, men helt nødvendigt, gået ned i tid. Også alt hvad der er af fridage bruges på at dække ind for mandens fravær. Han arbejder i beredskabet hos Vestegnens Politi.

- Alle forældrene på legepladsen tror, at jeg er enlig mor. De kommer som par, det gør vi aldrig. Jeg troede heller aldrig, at jeg skulle være sådan en mor, der bare langede en iPad til hvert af børnene, når jeg kom hjem. Men jeg er alene om det hele, og så bliver det sådan. Jeg er slidt, siger 37-årige Pia.

- Vi hører altid, at det er synd for politifolkene. Det er det også. Men

det er mindst ligeså synd for partneren derhjemme og for børnene. Vi er hårdt ramt. Vi orker ikke mere, fortsætter hun.

For få bliver færre

Ifølge Pia er de senere års nedskæringer i antallet af politifolk meget mærkbare.

- **Politiet er en presset arbejdsplads. Selv den hårdeste kan gå ned med stress og dermed blive sygemeldt på ubestemt tid, så er der endnu et hul i vagtplanerne, som skal deles ud blandt de få. Man har i de seneste år skåret ned på antallet af politifolk, og det gør rigtig ondt nu på både politibetjentene og deres samlevende, ægtefæller, børn med flere, siger hun.**

Hyldest til ægtefællerne

Familietiden begyndte i følge Pia og Maria for alvor at vælte allerede sidste år, dengang Københavns Politis ledelse lovede, at der snart kom luft.

Dengang var der også kaos i vagtplanerne.

Siden er det løbende blevet værre, ikke mindst efter terrorangrebet den 14. februar. Til trods for, at rigspolitichefen i marts lovede "lys for enden af tunnelen".

Den luft eller det lys kan Maria og Pia ikke se i deres familiekalendere. Tværtimod.

De kan se 26 weekendvagter plus lidt ekstra. Tjeneste, som konstant omlægges. Ingen udsigt til bedringer. Afløsning på afløsning af familietid.

- Jeg er selv politiassistent. Jeg forstår godt arbejdet, og jeg ved godt, at jeg ikke kan bebrejde min mand. Jeg kender spillereglerne, men forståelsen er brugt op. Er det meningen, at min mand ikke skal se sine børn? Jeg vil godt hylde alle de ægtefæller og kærestes, som stadig orker at være sammen med en politiassistent i beredskabet, siger Pia.

- Jeg har brugt al den goodwill op fra familie og omgangskreds, jeg kan, fordi intet længere hænger sammen. Jeg er selv slidt ned og har det ad helvede til, fortsætter hun.

Køb af frihed – nej tak

Pia mener, at det er arbejdsgiverens problem. Der er ikke taget klar nok stilling til, at der skal prioriteres. Folk ved faktisk ikke, hvad politiet er i stand til og kan gabe over.

Politikerne er ikke i tide blevet advaret om de virkelige tilstande i politiet. Eller om konsekvenserne.

Pt. har eneste mulighed for at hjælpe politifolkene været en pose penge til at betale for den opsparede frihed. Penge, som mange ikke vil vide af – men som faktisk i et vist omfang kan dikteres af arbejdsgiveren.

- Hvis de køber hans frihed, så afleverer jeg skilsmissepapirer til hans nærmeste leder. Så kan han give dem videre, siger hun.

Pia siger det med et glimt i øjet – men det er ikke særligt stort. Alvoren fylder mere.

Politi af skilsmisser

Maria er enig i Pias betragtninger.

Hun står tilbage med det hele, og må trække på al den hjælp hun kan fra familien. Skænderierne om vagtplaner står efterhånden i kø.

- Min kæreste er begyndt at ringe med de dårlige nyheder. Han tør ikke længere sige det til mig ansigt til ansigt, fortæller Maria.

- **Mine veninder, som ikke er sammen med en fra politiet, forstår ikke, at jeg orker det. Det passer ikke ind i deres billede af et parforhold. Jeg orker så heller ikke meget mere, og har krævet, at der skal ske noget, hvis ikke det skal have konsekvenser for vores familie. Vi har endda kun et barn. Jeg tør slet ikke tænke på, hvordan det ville være, hvis det var to børn, som altid skulle passes eller ikke fik set deres far, siger hun.**

Tålmodigheden er brugt op

Det er trættende altid at komme alene, når andre kommer som par. Det er trættende at begynde at hade sin kærestes arbejde. Og det er trættende aldrig at have tid sammen, fordi man selv har et arbejde at passe.

- Man kan ikke engang prale af, at der så er penge i at arbejde i politiet, det er der ikke, siger Maria.

Loyaliteten og fællesskabet nedbrydes

Hverken Maria eller Pia tror, at arbejdsgiveren eller samfundet er klar over konsekvenserne af det slid, man for tiden lægger på politifolks hjemmeliv og familie.

Politiet er så presset, at valget ofte står mellem at være en god kollega og loyal over for arbejdspladsen på den ene side – eller loyal over for familien på den anden.

- **Som det er nu, er det et valg, ikke et både og, men et enten eller. Og det holder ikke, når det er sådan måned efter måned, uden udsigt til forandring, mener de.**

Begge påpeger, at hensynet til kolleger og fællesskabet i politiet længe har været en slags lim, som har fået alle til loyalt at tage mere fra, end de behøver. Altså viden om, at en lige så hårdt ramt kollega ellers skal dække ind, hvis man sygemelder sig, eller ikke tager telefonen når arbejdet ringer.

Det fællesskab er ved at blive tyndslidt – til trods for, at det kompenserer for mange mangler og urimeligheder i politiet. Uden det, ville meget mere kollapse.

Politifolk med hjemmekaos

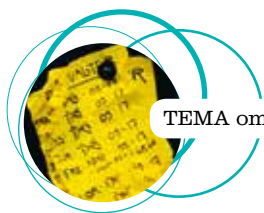
- Man trækker trygheden væk under stressede politifolk. Forestil jer, hvad det betyder. Trygheden ved at have et hjem og en familie. En god base at vende hjem til i stedet for kaos. Hvis det fortsætter, så kommer der mange skilsmisser, spår Maria.

Pia supplerer:

- Når det sker, så er det enlige, fraskilte politifolk, som arbejdsgiveren skal drive rovdrift på. De kan ikke længere få en kæreste eller ægtefælle til at tage over. Hvordan vil arbejdsgiveren så klare det, når politifolkene skal have samvær med deres børn og ikke bare kan møde ind? Og hvad er det for politifolk, man gerne vil have på gaden? Folk som har det ad helvede til i privatlivet og er i krise? Hvor blev tanken om det hele menneske af? For ikke at tale om arbejdsmiljøet? spørger Pia. ■

Folk taler om at søge væk, og jeg har en kollega med ganske få års anciennitet, der lige har fået job i det private. Hvis de her forhold fortsætter, så bliver der flere af hans slags. Min kone og jeg har aftalt at afvente forholdene til den 1. januar. Hvis udsigterne ikke er bedre, så begynder jeg også at se på mulighederne for et andet job.

'Mikkel', 35 år, politiassistent i beredskabet.

Min kone gik ned med stress på grund af min vagtplan

AF NICOLAI SCHARLING

Mikkel, 35 år, politiassistent i beredskabet.

– Jeg har altid befundet mig godt i treholdsskifte. Jeg har været i politiet siden 2006, og jeg brænder for jobbet og for at gøre en forskel.

– **Min kone er sygeplejerske**, og vi har altid skullet planlægge derhjemme, fordi hun også har skiftende vagter. Vi har talt om, at jeg skulle arbejde hen imod at få nogle mere faste arbejdstider, fordi det er svært at få tingene på hjemmefronten til at hænge sammen. Jeg skiftede kreds tidligere i år, for i første omgang at komme til at arbejde tættere på min bopæl. I den forbindelse landede jeg i beredskabet, og her var forholdene værre, end jeg nogensinde har oplevet. Jeg var vant til et beredskab med cirka 30-35 mand, men der hvor jeg kom hen, var vi omkring otte faste plus elever. Der blev lukket huller i vagtplanen fra andre afdelinger konstant. Det var lige oven på angrebet på Krudttønden, og jeg oplevede, at alle mine vagter blev omlagt. Det vil sige, at vi aldrig vidste, hvornår jeg var på arbejde, og hvornår jeg havde fri.

– **Min kone søgte og fik et andet arbejde**, hvor hun havde et mere fast vagtskifte. Men min arbejdstid blev til gengæld helt utilregnelig. Det var min kone, der stod for alt med vores datter på to år – hun bragte, hun hentede, hun lavede mad og puttede. Det er jo ikke den aftale, man går ind til, når

man får et barn sammen. Det endte med, at min kone brød helt sammen og blev sygemeldt. Det skete efter flere måneder, hvor vi ikke havde fri på samme tid, fordi weekenderne og planlagte fridage blev inddraget i stor stil. Det har været rigtig hårdt for vores forhold. Hun gik ned på grund af mit arbejde, fordi hun ikke kunne se, hvordan vi skulle få tingene til at hænge sammen i fremtiden.

– **Det værste er, at der ikke er udsigt til bedring.** Ingen kan sige hvornår, eller om alle de her ekstra opgaver med bevogtning og arbejdet i Rødby stopper. Som familie kan vi ikke regne med noget. Heldigvis har jeg en god leder, der tog slagsmålet for mig, og jeg er nu kommet på midlertidig 8-16-tjeneste. Men der presses stadig på for at få mig tilbage i beredskabet, hvor jeg jo mangler.

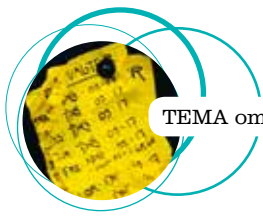
– **I dag møder jeg så 8-16.** Jeg mener selv, at jeg kunne gøre nytte på rigtig mange måder i det tidsrum. Men det, jeg bliver sat til, er at køre ud og finde færdselsmåltal. Og måske forebygger det ulykker – men det er altså svært at se idéen i prioriteringen, når man kan høre på gangene, at vi henlægger sager med kendt gerningsmand og ikke efterforsker indbrud og andre sager med efterforskningspotentialer. Det skærer i politihjertet. Jeg tror ikke, det er gået op for særligt mange, hvor mange af den slags sager vi

henlægger. På den anden side er jeg meget taknemmelig for min ordning med faste vagter, så i bund og grund kan de sætte mig til hvad som helst, bare jeg får hjemmefronten til at fungere.

– **Det betyder også, at jeg ser gnisten hos de yngre kolleger forsvinde.** Folk taler om at søge væk, og jeg har en kollega med ganske få års anciennitet, der lige har fået job i det private. Hvis de her forhold fortsætter, så bliver der flere af hans slags. Min kone og jeg har aftalt, at afvente forholdene til den 1. januar. Hvis udsigterne ikke er bedre, så begynder jeg også at se på mulighederne for et andet job. På et tidspunkt vil vi gerne have et barn mere. Men det er meget svært at se, hvordan det skal lade sig gøre, under de her arbejdsforhold. Jeg ved ikke hvor længe jeg kan få lov at beholde min 8-16-tjeneste.

– **Det er underligt at føle**, at man bliver presset ud af et job, man i bund og grund er utrolig glad for. Jeg håber, at der sker ændringer, men det er meget svært at se det ske lige om hjørnet. Politiet er helt klart til evaluering på hjemmefronten. Jeg kan ikke lade min kone gå i stykker på det her. ■

Mikkel har valgt at stå frem under et andet navn, hans rigtige identitet er kendt af redaktionen.

Hvorfor er der ingen, som siger fra?

En arbejdsuge på i gennemsnit 62 timer, konstante omlægninger af vagtplanen og en følelse af at gøre politiarbejdet halvt, sendte Ditte hjem med en sygemelding. Hun er nu på vej tilbage i en organisation, der er på hælene.

AF TANIA KEISER

Hun har ikke noget imod at arbejde meget, og tage sin del af slæbet. Men for Ditte gik det galt. En kombination af højt arbejdspress, mange omlægninger af vagterne og dårlig kommunikation med nærmeste leder, førte til en sygemelding.

Hun arbejder i beredskabet i en kreds, hvor beredskabet for tiden er skåret ned til to tredjedele af normativet. Med afgivelser til bevogtning i København og ved grænsen giver det meget få folk tilbage til patruljetjenesten.

- Jeg har været rigtig glad for mit arbejde indtil nu. Men for halvandet år siden fik vi en ny nærmeste leder, der ikke magtede opgaven. Vi blev færre og færre i beredskabet, og det blev nærmest umuligt for min leder at få vagtplanerne til at hænge sammen, fortæller Ditte.

Selv forstår hun ikke rigtigt, at hun sidder med bare seks år i politiet bag sig og har akutte stress-symptomer. Svært ved at sove om natten, ondt i maven, ondt i hovedet, tankemylder.

- Alt ændrede sig efter terrorhændelsen i februar. For mit vedkommende skyldes min sygemelding arbejdspress, samt en vagtplanlægning, der er ekstremt dårlig håndteret af min nærmeste leder. For eksempel mødte han ind i weekenderne og lavede folks vagter om, så han ikke skulle se dem i øjnene. Jeg har utallige gange åbnet min mail og fået inddraget en weekend eller en planlagt fridag.

Lader kriminelle gå

Den grønne kalender fra Politiforbundet er vokset til 10-dobbelt tykkelse. Her ligger alle vagtplanerne for året. Maj måned i år viser, at Ditte arbejdede ti dage i træk efterfulgt af to fridage. Herefter stod hun til ti arbejdsdage mere. Mønsteret fortsatte indtil sommerferien. Ti fridage på otte uger, blev det til. De sidste tre uger inden ferien, arbejdede hun i snit 62 timer i ugen. Hun havde ingen indflydelse på, hvornår vagterne lå, og de vagter, hun selv satte sig ud til, blev lavet om af hendes nærmeste leder.

- Ét er, at vi ikke er nok. I sådan en situation er det vigtigt, at man gør hvad man kan for at lytte til folk, og indrette sig efter hinanden. Men det modsatte skete hos os. Jeg kunne for eksempel ikke få fri for at komme på sygehuset, hvor jeg havde en lægetid. Desuden havde jeg brug for at planlægge, så jeg kunne nå private aftaler, se min kæreste, familie og venner. Det kunne heller ikke lade sig gøre. Jeg blev efterhånden så frustreret over, at jeg konstant var nødt til at aflyse aftaler med veninder og familie. Og at jeg ingen forståelse fik fra min nærmeste leder, nærmest det modsatte.

Dertil kom frustrationen over, at der ikke var tid til politiarbejdet.

- Jeg har oplevet at stå med udenlandske butikstyre, taget på fersk gerning. Fra vagtcentralen fik vi at vide, at vi skulle klare sagen på stedet, grundet manglende ressourcer. Det vil sige, at der ikke bliver taget fingeraftryk og billede af dem. Men det nægtede jeg altså.

- Min kollega og jeg valgte at tage

For mit vedkommende skyldes min sygemelding arbejdspress, samt en vagtplanlægning, der er ekstrem dårligt håndteret af min nærmeste leder. For eksempel mødte han ind i weekenderne og lavede folks vagter om, så han ikke skulle se dem i øjnene.

'Ditte', politiassistent med seks års anciennitet.

gerningsmændene med til politistationen, da vi ellers ikke følte, at vi kunne stå inde for vores arbejde.

Prioriteringen fra politiledelsens side, undrer Ditte.

- Selvom alting sejler, og vi henlægger sager med kendt gerningsmand, er der tid til at sende os ud og skrive bøder i trafikken. Jeg forstår godt, hvis hr. og fru Jensen synes, det er underligt, at vi ikke har tid til at efterforske et indbrud i deres hus, men godt har tid til at skrive dem for at køre for stærkt. Der er simpelt hen så meget kriminalitet, der aldrig bliver gjort noget ved. Fordi vi ikke har tid og ressourcer, og fordi vores tid bliver prioriteret forkert.

- Jeg forstår ikke, at der ikke er nogen i ledelsen, der siger fra. Når man hører fra Rigspolitiet, at alt går så godt, så river man sig i håret. At kriminaliteten falder, tror jeg simpelt hen ikke på. I efterforskningen løslader de arrestanter, fordi der ikke er tid til sagsbehandlingen. Alt sejler, men man siger det ikke til offentligheden. Det synes jeg ikke er i orden.

Et slag med en stegepande

Ditte har været sygemeldt i fem uger, og er nu på vej tilbage.

- Lige da jeg havde sygemeldt mig, mærkede jeg en stor lettelse. Den varede to dage, og så kom slaget. Det føltes som at blive slået i hovedet med en stegepande. Herefter kom tankerne – en masse blandede følelser. Jeg vil helst ikke fremstå som svag. Jeg er vant til at kunne klare tingene. Men jeg følte mig drevet så langt ud, at jeg ikke længere kunne styre min egen reaktion over de ting, jeg så som utrolig uretfærdige – og efterhånden også som personligt rettet mod mig, i forhold til tjenesteplanlægningen, hvor alle mine egne ønsker blev lavet om.

Det kan være svært at se, hvordan arbejdspladsen skal skabe plads og hensyn, når hun vender tilbage.

- Jeg vil rigtig gerne tilbage. Men jeg ved, at jeg kommer tilbage til en arbejdsplads, der er på hælene. Jeg har fået lovning på at vende tilbage på en rolig måde. Men lige nu ved jeg kun, hvad jeg skal de tre første dage

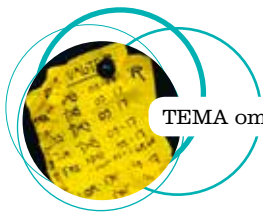
– nemlig på bevogtning. Herefter ved jeg ikke, hvor jeg skal være, eller på hvilke vilkår. Der har ikke været tid til at finde en plads til mig. Jeg kan godt få det dårligt, når jeg tænker på, hvad jeg egentlig kommer tilbage til. For der er jo ikke udsigt til, at vi lige pludselig får flere kolleger, eller bedre tid til tingene.

Vi mister kolleger på det her

Ditte er ikke den eneste blandt de yngre kolleger på stationen, som har det svært med arbejdspladsen og den situation, politiet står i.

- Jeg ved, at der er mange, der tænker på at søge andre jobs. Selv har jeg det sådan, at det ikke kan være rigtigt, at man skal presses ud af et arbejde, man grundlæggende er glad for. Men hvis situationen ikke ændrer sig, er jeg bange for, at vi mister gode, unge kolleger. ■

Ditte har valgt at udtale sig under et andet navn, hendes identitet er kendt af redaktionen.

Skyd ikke skylden på arbejdstidsaftalen

Hullerne i politiets vagtplaner kan ikke lukkes med det antal ansatte, der er til rådighed. Det skaber kaos i kredsene, og udsætter folk for et stort pres. Arbejdstidsaftalen kompenserer for en del, men kan ikke forhindre, at politifolk især i beredskabet er hårdt spændt for. Det kræver, at ledelsen gør sig stor umage for at tage så meget som muligt hensyn til den enkelte i vagtplanlægningen, mener Svend-Erik Jakobsen, forbundssekretær med ansvar for arbejdstid.

I en tid med at akut arbejdspress på politifolk landet over er det vigtigt med et skarpt fokus på at overholde arbejdstidsreglerne, samt størst mulig hensyntagen i vagtplanlægningen.

- Det er desværre ikke alle ledere, der er lige godt klædt på i forhold til kendskab til arbejdstidsaftalen. Og det nytter ikke noget, især ikke i en tid, hvor kollegerne bliver presset fra alle sider. Jeg kommer meget gerne ud og underviser, hvis man føler, at der er et behov, siger Svend-Erik Jakobsen.

Terrorangrebet i København, Folkemødet på Bornholm og ikke mindst den nye situation ved grænseovergangene til Tyskland trækker rigtig meget på landets politikredse og Rigspolitiets afdelinger. De mange forskelligartede opgaver gør, at kolleger over hele landet bliver sendt på tjeneste på kryds og tværs til København, Lolland-Falster og Sønderjylland, med store arbejdsmæssige og privatlivsmæssige omkostninger.

- Derfor er det endnu mere vigtigt, at der søges planlagt i så god tid som

muligt, og at der foretages så få ændringer som muligt – også selvom situationen for øjeblikket er utilregnelig. Netop derfor bør ledelsen tage flest mulige hensyn til den enkelte kollega, siger Svend-Erik Jakobsen.

Tjekliste

Og det er, ifølge Svend-Erik Jakobsen, ikke det, der sker hele tiden. Han modtager mange henvendelser fra kolleger, der ikke kan overskue deres arbejdsvilkår, herunder særligt i forhold til de mange ændringer der foretages.

- Husk, at du normalt har krav på 11 timers hvil mellem to vagter. Som udgangspunkt må man gå ned på otte timers hvil en gang pr. løbende uge.

- Hvis du er sat ud til mere end ti arbejdsdage i streg, skal du tage kontakt til din leder eller tillidsrepræsentant.

Det er ikke foreneligt med arbejdstidsreglerne.

- Det er fortsat vigtigt, at din leder og du har følgende for øje:

- 1) Pålagt afspadsering skal varsles 80 timers før den påbegyndes.
- 2) Et tilkald: Smid hvad du har i hænderne og mød ind, og du honoreres med et tilkald (tre timer) samt præsterede timer + 50 %.
- 3) Omlægning af tjeneste skal ske inden tjenestens påbegyndelse, og honoreres, hvis forskydningen er på otte timer eller mere.
- 4) Inddragelse af ordinær fridag kompenseres ved det præsterede antal timer + 50 %.
- 5) Kortvarig tjeneste kan kun gives, hvis der er planlagt med en ordinær fridag.
- 6) Du skal holde 26 friweekender årligt – og en friweekend regnes fra lørdag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

HUSK: Ved at have aftalt villkårene fra starten slipper du for efterfølgende uoverensstemmelser. ■

Arbejdsliv-arbejdstid-arbejdspres

**Jeppe Bomholt, arbejds-
miljørepræsentant i
Udrykningssektionen,
Københavns Politi**

- Jeg er blevet skilt for nylig, og det er meget svært at få planlægningen til at hænge sammen, når ens vagtplaner skifter konstant. På et tidspunkt så jeg ikke mine børn

i seks uger, fordi mine weekendfri blev inddraget. Nu har det så været oppe på et holdmøde, at kollegerne skulle sige god for, at mine weekender blev låst, så de ikke kan inddrages.

- Arbejdspreset har været stort i flere år i stort set alle afdelinger. Man begynder at kunne se det på antallet af sygemeldinger, og på folks frustrationer over ikke at vide hvornår de kan holde fri, fordi vores fridage meget tit bliver inddraget. Dertil kommer, at folk indkaldes på deres fridag, hvis der for eksempel er en stor demonstration. Hvis der så på selve dagen er sygemeldinger, så bliver der ikke indkaldt flere folk, fordi det koster penge i tilkald. Der er mange eksempler på, at det er økonomien der er styrende, og ikke fagligheden.

- Det går ud over familielivet. Vi er her i afdelingen enige om, at man kan sende os ud til hvad som helst – psykisk syge, der fægter med samuraisværd, en personpåkørsel på jernbanenettet, en demonstration, hvor vi bliver beskydt med molotovcocktails. Det hører med til jobbet. Men hvis vi gang på gang må sige nej til vigtige begivenheder sammen med vores familie, så begynder det at knage med loyaliteten over for arbejdspladsen.

- Det virker absurd, at man skal bede om at få fri i sin friweekend, fordi der ellers er stor risiko for at man skal arbejde. Vi har mange eksempler på kolleger der er på arbejde ti dage i træk, holder en fridag og så arbejder ti dage igen. Det er ikke holdbart, men der er ikke udsigt til, at det bliver bedre.

- Vores afdelingsleder, delingsførere og gruppeførere gør alt hvad de kan for at få enderne til at hænge sammen. Det er vigtigt med opbakning her. Men når man så hører på ledelsen længere oppe i systemet, at politiet kan klare det hele uden flere ressourcer, så bliver man træt. Jeg ved ikke hvor de får deres oplysninger fra. I hvert fald ikke fra folk i patruljetjeneste.

**Morten Martinussen,
37 år, politiassistent,
beredskabet i Randers,
Østjyllands Politi**

- Jeg har en datter på 16 måneder og en lille ny på vej, og det betyder naturligvis noget for familielivet, når arbejdspresset er så stort. Det

kan godt holde hårdt at bevare overskuddet på de få fridage, der er, når man mest har lyst til at sove. Hos os er det blevet meget almindeligt at arbejde mellem seks og ti dage og kun have en enkelt fridag imellem. Jeg har hørt, at man i Aarhus arbejder ti dage i træk.

- Min kone er i restaurationsbranchen og har også skiftende arbejdstider. Derfor har vi brug for at planlægge og lave aftaler. Lige nu kan man bare aldrig regne med min vagtplan, og det lægger efterhånden en dæmper på hendes forståelse. Vi er helt afhængige af, at vi har mine svigerforældre og forældre tæt på.

- Jeg oplever, at ledelsen presser hinanden fra top til bund. Det betyder, at min nærmeste ledelse ikke er der for at få tingene til at køre, men for at lukke huller. Det slider på loyaliteten hos medarbejderne. Når man ikke kan regne med sine fridage, og bliver kaldt ind i en weekend selvom man har bestilt og betalt for et ophold i Lalandia eller i sommerhus med familien, så bliver man metaltræt.

- Alle dem, der plejer at være glade, har overskud og tager ekstra vagter, gør det ikke mere. Folk er blevet opmærksomme på, at de skal passe på sig selv. De fleste er stadigvæk glade for selve arbejdet, men det er bare som om, at den glæde drukner i arbejdspresset i den her tid.

- Jeg vil stadigvæk gerne være politimand. Men der er ikke noget, der tyder på, at det her bliver til det bedre. Jeg tror desværre rigtig mange indimellem går og drømmer om, at finde et andet arbejde, også blandt os, der er flasket op med at vi skal være i systemet til pensionen.

- Jeg ser flere unge kolleger, der går ned med stress. Det er selvfølgelig svært at sige, om det er på grund af politiarbejdet og forholdene. Men hvis man ikke er særlig meget hjemme og er i dårligt humør, når man er, så kan det være svært at bevare den positive stemning.

PÅ DEN ANDEN SIDE AF HEGNET
FÆNGSELSFORBUNDET

Fængselsbetjente i ATK-biler? Kriminalforsorgen overtager politiopgaver?

Sådan blev et forslag i starten af efteråret udlagt i medierne. Fængselsforbundets formand Kim Østerbye var åbenbart klar til at gå på strandhugst hos et trængt politi?

I Politiforbundet vakte udmeldingen ikke nødvendigvis glæde. Her syntes man, at der allerede blev lagt rigeligt arm med HK, som også brugte medierne til at byde ind på politiopgaver i stor stil.

DANSK POLITI ringede til Fængselsforbundet for at høre om baggrunden.

Fængselsbetjente kan hjælpe politiet

AF NICOLAI SCHARLING

Kim Østerbye, er Fængselsforbundet gået på strandhugst hos politiet efter arbejde?

Vi er ikke på strandhugst. Vi vil ikke overtage politiopgaver. Men vi vil gerne byde ind med arbejdskraft, hvis det kan hjælpe, fortæller Kim Østerbye.

Men er det ikke det samme?

- Nej. Jeg har aldrig sagt, at vi skal overtage opgaver fra politiet. Men jeg har sagt, at vi har nogle snitflader, som gør det muligt for os at byde ind med arbejdskraft. Vi er tjenestemænd, vi har en uddannelse og kan nogle ting, som politiet kan gøre brug af i den nuværende situation, hvor der mangler politifolk. Det kunne være at låne/leje folk ud til en politikreds – for eksempelvis at hjælpe med automatisk fartkontrol, siger formanden.

Så det er samarbejde?

- Ja. Det er bare sådan, at samfundet er klar til at udlicitere. Enhver regering taler om en bedre og billigere offentlig sektor. Alt kan gøres billigere, mener man. Folk lukkes ind udefra for at underbyde. Det sker i stor stil mange steder allerede. For at modgå det og undgå udlicitering, synes jeg, at man skulle kigge indad. Så det er faktisk tænkt som en hjælp og for at modgå, at der bare udliciteres. I stedet kunne man låne/leje frie hænder internt, som allerede kender til myndighedsudøvelse. Jeg synes bare, at vi skal stille os på samme ølkasse, inden alle mulige andre lukkes ind. Vi har allerede et samarbejde med politiet og er vant til at have med hinanden at gøre. Vi er også tjenestemænd og har en treårig uddannelse i ryggen, siger Kim Østerbye.

Har I ledige hænder?

- Ja, som det er lige nu, hvor strafmassen og den anmeldte kriminalitet er faldet, står vi med et luksusproblem i form af overskydende arbejdskraft. Det kunne bruges til at hjælpe politiet, siger Kim Østerbye.

Betyder det, at I har masser af tid, og alt er roligt i Kriminalforsorgen?

- Nej! Vi er pressede. Men det skyldes andre ting. Der kommer en ny trivselsundersøgelse i år, som jeg ikke tror bliver god. Men det handler også om rolle-afklaring. Og om, at selvom vi har ledige hænder, så skæres der ned på antallet af vagter. Det betyder, at de fængselsbetjente, som er på arbejde, er få og pressede. Vi kender også til New Public Management og målstyring. Der bliver lukket afdelinger og samlet fanger. Der er kan være to mand til fyrrer fanger på en vagt. Og samtidig er fangerne blevet hårdere og tonen meget barskere, siger formanden.

- Jeg tror, vi har samme udfordringer som politiet i form af, at alt skal gøres billigere og af færre ansatte.

Er det blevet hårdere at være fængselsbetjent?

- Ja, hårdere end da jeg startede i 1980'erne. Selvom jeg har været formand for Fængselsforbundet siden 2004, tager jeg stadig vagter i fængslerne, og det, jeg ser, er mere råt. Og muligheden for at skride ind med den sociale indsats, som vi helst vil, er meget begrænset. Det presser os selvfølgelig også, at der er flere kultursammenstød og sprogbarrierer, da mange af fangerne har udenlandsk baggrund. Men vi har vænnet os til det, beskriver Kim Østerbye.

Fængselsforbundet har ca. 3.600 medlemmer og repræsenterer fængselsbetjente, værk mestre og uniformerede ledere i Kriminalforsorgen i Danmark, Grønland og på Færøerne. 55-årige Kim Østerbye har været formand siden 2004.

EN POLITI- MAND ER JO ROBUST...

Som politielev oplevede Lasse Olsen 15 barske hændelser på 16 måneder.

I dag er den 36-årige tidligere politiassistent diagnosticeret med kronisk, svær PTSD.

AF TANIA KEJSER

I sin elevtid var Lasse Olsen ofte den første på gerningsstedet. Flere gange oplevede han og en kollega at være de eneste politifolk på kaotiske gerningssteder, fordi der ikke var andre vogne. Han var lykkelig over at få opfyldt drengedrømmen om at arbejde i politiet og ville som elev gerne vise sig som den robuste type. En, der kunne holde til jobbet, også den hårde side af det. Men han glemte at passe på sig selv. Og det skulle vise sig, at arbejdspladsen glemte det samme.

I løbet af 16 måneder som PGII'er hos Fyns Politi kom han ud for 15 barske oplevelser. Lasse Olsen begyndte i politiet i 2007, og allerede i introugen, hvor man som politielev skal snuse til jobbet, opstod den første.

- Jeg var ude at køre patrulje, og vi blev sendt ud til en underretning af forældrene til den ene af to drenge, der havde kørt sig selv ihjel på knallert, fortæller Lasse Olsen.

- Det var nødvendigt at få forældrene med ud til identifikationen af den ene af drengene, fordi han ikke havde identifikation på sig. Det blev en meget lang køretur. Moren sad hele vejen og forsøgte at ringe til sin søn, der jo ikke tog telefonen. Faren sad bare helt stille og sagde ingenting.

Da patruljevognen nåede frem til kapellet meldte den ene af Lasse Olsens kolleger pas. Hun kunne ikke gå med ind til identifikationen, det blev for hårdt, erkendte hun. Derfor blev det Lasse og den anden kollega, der fulgte med forældrene.

- Det var forfærdeligt. Forældrene så deres søn ligge som en voksdukke. Deres liv gik i opløsning for øjnene af os. Det var første gang, jeg så et dødt menneske.

- Herefter skulle kollegerne hjem og skrive sagen. En anden patruljevogn blev tilkaldt, som jeg kom med. Meningen var jo, at vi som elever skulle med ud og opleve noget. Men jeg husker ikke noget som helst andet fra den introuge.

Da Lasse Olsens introuge var forbi, blev han ringet op på Politiskolen fra Fyns Politi. Havde han brug for at komme tilbage til en psykologisk debriefing oven på underretningen? Lasse Olsen følte ikke selv behovet, og ville også gerne vise sig som en robust type, som man jo skal være for at være politimand. Han takkede nej og fortsatte skoleforløbet.

Angst og vrede

I dag har hukommelsen huller. Han

er følsom over for lyde og lys, har udviklet migræne og har svært ved at være i større forsamlings – også når det gælder sin egen familie. Hans temperament blusser nemt op. Det er, som om kroppen nægter at hobe vrede og frustration op – det skal ud, og det kommer det blandt andet på fodboldbanen, hvor Lasse Olsen har en aftale med holdkammeraterne om at give ham plads, når vreden begynder at buldre.

Når han sætter sig ved en computer, kan han pludselig ikke stave. Og hvis han kører de 10 kilometer, der er fra hjemmet i Odense N til centrum, har han en seddel med – ellers har han glemt, hvad han skulle, når han når frem.

Dertil kommer angsten ved sirener og flashbacks til episoderne med færdselsuheld, påkørsler og overfald i tjenesten, når han i dag kører forbi de gader og stræder, hvor hændelserne fandt sted.

Lasse Olsen lider af svær posttraumatisk stresssyndrom (PTSD). En kronisk tilstand, som kan lindres gennem ro, ro og atter ro. Og en tilstand, som aldrig helt vil forsvinde. Han er sygepensioneret fra politiet, bare 36 år gammel.

Færdselsuheldene

Lasse Olsens tid som politielev blev endog yderst indholdsrig. På ganske kort tid samlede han oplevelser sammen, der kunne fylde flere erfarne politifolks karrierer. To personoverfald i tjenesten, et par eftersættelser med påkørsel, flere færdselsuheld med hårdt tilskadekomne og dræbte samt en del underretninger. Alt sammen hændelser, der satte sig dybere i Lasse Olsens nervesystem, end han selv var klar over i øjeblikket. I dag, hvor han er sygepensioneret fra jobbet som politimand, står hændelserne meget stærkt. Når han bevæger sig rundt i Odense og på Fyn, genoplever han dem hver gang, han kommer forbi åstedet. To gange var han med i den første bil på stedet til et færdselsuheld med dræbte.

- Vi kom på et tidspunkt ud til et færdselsuheld. En lastbil havde slynget en personbil rundt om en pæl, den sad helt fast og var bøjet til

ukendelighed. Helt smadret. På forsædet sad en mand, som døde, mens vi stod og holdt hans hoved. Ambulancen nåede ikke frem, før det var for sent, fortæller Lasse Olsen.

Færdselsuheldene står for cirka halvdelen af de 15 hændelser, som har været årsagen til den PTSD, der sendte Lasse Olsen ud af drømmejobbet.

- Anden gang, hvor jeg var med i første bil på gerningsstedet, var det en yngre mand, der var kørt direkte ind i en mur. Da vi kom frem, var en gruppe mennesker i gang med at hive en pige ud fra bagsædet. Vi måtte nærmest kaste dem væk, for de var alt for voldsomme ved hende. Vi troede, at hun trak vejret og forsøgte genoplivning. Men det viste sig senere, at det virkede, som om hun trak vejret på grund af ophobning af luft i kroppen. Hendes indre organer blev ødelagte ved påkørslen.

- På passagerforsædet sad en anden ung mand, også død. Det viste sig,

at pigen, der var kæreste til føreren, havde bedt om, at de tog en taxa, men føreren havde insisteret på at køre, selvom han var påvirket af stoffer og alkohol. Det mistede han så både sin kæreste og bedste ven på.

En politimand er jo robust

Da Lasse Olsen begyndte i politiet havde han en kæreste og en lille søn på dengang fem år. Familien oplevede, at han i sin elevtid hos Fyns Politi blev mere følelseskold og mere kynisk. Mindre blød, når familien diskuterede emner, som berørte dem. Selv syntes Lasse Olsen ikke, at jobbet påvirkede ham synderligt. Når han tænkte over de voldsomme hændelser, mærkede han ikke umiddelbart nogen reaktion fra sig selv.

- Og som elev har man også en følelse af, at man skal klare sig godt. Jeg ville gerne vise, at jeg mestrede jobbet og de hårde ting, der fulgte med. I dag kan jeg se, at det er ekstra

”Min kollega og jeg kom ud til et færdselsuheld. Det var en kvinde, der havde kørt sig selv ihjel. Vi blev sendt ud for at underrette hendes mand. Han åbnede døren, rigtig glad, radioen kørte i baggrunden, og han bød os undrende indenfor. Så stod man der og rev gulvtæppet væk under hans liv. Og fortalte, at hans gravide kone var død.”

vigtigt at passe på eleverne. De gør det ikke nødvendigvis af sig selv, siger Lasse Olsen.

Der blev ikke passet på Lasse Olsen. Ingen holdt øje med, at netop han havde været ude for usædvanlig mange hårde oplevelser. Et overfald på ham i tjenesten i nattelivet og et overfald fra en psykisk syg narkoman hældte endnu nogle dråber ned i glasset, som på et tidspunkt løb over.

- I tilfældet med narkomanen oplevede jeg, at han spyttede blod ind i min mund. Han havde både HIV og hepatitis, og jeg gik i et halvt år og ventede på svar på de prøver, som skulle vise, om jeg var blevet smittet. Det trak tænder ud i den periode. Men heldigvis blev jeg ikke smittet.

Underretningerne

Lasse Olsen røg gennem sikkerhedsnettet. I bakspejlet kan det undre, hvordan han som elev fik lov til at blive ved med at køre i beredskabet. Der opstod efterhånden små tegn på, at alt ikke var godt. Sagsbunkerne såvel som temperamentet voksede, han begyndte at undvige at komme i skrivestuen. Små tegn, som ikke blev opdaget.

En sidste episode blev den, der afsluttede Lasse Olsens karriere.

- Min kollega og jeg kom ud til et færdselsuheld. Det var en kvinde, der havde kørt sig selv ihjel. Vi blev sendt ud for at underrette hendes mand. Han åbnede døren, rigtig glad, radioen kørte i baggrunden, og han bød os undrende indenfor. Så stod man der og rev gulvtæppet væk under hans liv. Og fortalte, at hans gravide kone var død.

- Han sank helt sammen, fortalte os, at hun var hans ét og alt, og at de havde en lille søn og endnu et barn på vej. Vi var der i lang tid. Bagefter blev vi sendt ud til hendes forældre, der også skulle have besked.

Det er ellers en uskreven regel, at man som politiansat ikke bliver sendt ud til to underretninger samme dag.

Men der var ikke andre biler at sende på dette tidspunkt i Fyns Politi. I det hele taget var det en travl dag.

- Herefter gik det fra den ene sag til den anden hele formiddagen. Vi nåede ikke at sætte os ned og kigge hinanden i øjnene og snakke om, hvad der var sket, og hvad vi havde oplevet. Lige efter, vi havde været hos forældrene, blev vi sendt hen for at fjerne en nøgen, senil mand, der dansede rundt om en lygtepæl. Det var simpelt hen så surrealistisk efter de to underretninger. Dagen gik op i arbejde, og vi fik aldrig en psykologisk debriefing af oplevelserne, fortæller Lasse Olsen.

Nedsmeltning

Den 3. oktober 2010 sad Lasse Olsen i skrivestuen på Odense Politigård. Han oplevede, hvordan hans ben blev urolige. Og pludselig sad han og græd. Tårerne piskede ud af ham som en tordennejrsbyge.

- Jeg tænkte, at jeg måtte hjem. Jeg var alene i skrivestuen og var glad for, at ingen så mig. På vej op ad trappen mødte jeg min tillidsmand, som kunne se, at der var noget helt galt. Vi snakkede i tre kvarter, og han skaffede mig en sygemelding og en tid hos en psykolog.

Psykologen stillede relativt hurtig diagnosen "mild depression" og sendte Lasse Olsen hjem med en sygemelding. Tiden gik med at hvile og med samtaler hos psykologen.

- Hun mente, at jeg ikke ville erkende, at jeg havde oplevet nogle ting, der havde ramt mig. At jeg bar på et skjold. Jeg følte ikke, at jeg fik særligt meget ud af samtalerne – jeg kunne jo ikke tvinge mig selv til at føle noget, jeg ikke følte. Til gengæld oplevede jeg de her ture, hvor jeg græd og græd uden at kunne stoppe tårerne, siger Lasse Olsen.

Presset tilbage på job

Efter et halvt års sygemelding

begyndte både kommunen og arbejdspladsen at presse på for at få Lasse Olsen tilbage på job. På dette tidspunkt var den lokale politiforening ikke inde over hans sygemelding – på den ene eller anden måde var det glippet, og han tænkte ikke selv på at involvere foreningen.

- Jeg kendte faktisk ikke mine muligheder på det her tidspunkt, og jeg var jo heller ikke vild med at være sygemeldt. Desuden udløb mine sygedagpenge. Derfor sagde jeg ja til at starte op med 15 timer i en afdeling, hvor vi blandt andet tjekkede nummerplader.

- Det var et roligt job, men jeg fungerede slet ikke. Når jeg for eksempel skulle bruge et system i computeren, kunne jeg slet ikke finde ud af, hvordan man gjorde. Jeg kunne ikke logge ind, og jeg kunne ikke bruge systemet. Alt voksede mig over hovedet, og jeg brugte alle mine omsorgsdage og al min ferie på at holde mig så meget væk, som jeg kunne. Jeg var i gang et halvt år og fik så at vide, at jeg skulle op på fuld tid. Herefter gik jeg ned med et brag, der var endnu større end første gang.

Nu sker der noget

Nu kom Fyns Politiforening ind over Lasse Olsens sag. Det åbnede helt andre døre. Samtaler med politiets psykolog og konsultation hos psykiatere gjorde, at han blev diagnosticeret med svær PTSD. Vurderingen var, at han havde en tredjedel af sin arbejdsevne i behold. To tredjedele var altså forsvundet.

- Set i bakspejlet er det ærgerligt, at det først var i anden omgang, jeg fik, hvad jeg vil kalde professionel hjælp. For der var flere tegn på, at jeg ikke havde det godt. Jeg tabte hurtigt overblikket, sagerne begyndte at vokse, mit temperament ændrede sig, og jeg blev hurtigere gal. Men i en presset hverdag er det svært at holde øje med den enkelte, og der føres ikke statistik

over, hvem der nu har oplevet så og så mange hændelser.

- Men det havde hjulpet på min sag – også i forhold til Arbejdsskadestyrelsen, hvis jeg i første omgang havde fået min sag registreret som en arbejdsskade. Ligesom jeg hurtigere havde fået den rigtige hjælp. Der begyndte først at ske noget, da jeg kom til en psykiater i stedet for en psykolog, ligesom samtalerne med Rigspolitiets psykolog hjalp mig, fordi han kender til tilfælde som mit.

Politimand i hjertet

I dag er Lasse Olsen sygepensioneret fra politiet. Han har undervejs været nødt til at sælge sit hus, da han og kæresten gik fra hinanden. De personlige konsekvenser af PTSD'en var for belastende for forholdet. Økonomisk er han nu så hårdt ramt, at han i en periode bor hos sine forældre. Sønnen på 13 ser han i weekenden hver tredje uge, det er, hvad han har overskud til.

- Jeg venter på at få min sag afgjort hos Arbejdsskadestyrelsen. Måske sker det til december. Jeg håber på at få nok penge til at købe et lille hus et sted på Fyn. Det er alt andet lige billigere end at bo til leje. Men jeg aner ikke, hvor mange penge jeg har i udsigt.

Lasse Olsen er ikke bitter. Han er stadig politimand i hjertet. For nylig hørte han råb om hjælp fra naboens have. Han løb derover og fik stoppet et husspektakel, hvor en kvinde blev truet af sin samlever.

- Man slipper det nok aldrig. Jeg ved jo, hvad jeg skal gøre i sådan en situation. Det sidder på rygmarven. Mit problem er, at jeg ligger på sofaen i 14 dage bagefter, fordi jeg bliver sat ud af spillet. Jeg bør holde mig væk, men jeg ved ikke, om jeg kan se mig selv i øjnene, hvis jeg ikke handler. ■

”Jeg venter på at få min sag afgjort hos Arbejdsskadestyrelsen. Måske sker det til december. Jeg håber på at få nok penge til at købe et lille hus et sted på Fyn. Det er alt andet lige billigere end at bo til leje. Men jeg aner ikke, hvor mange penge jeg har i udsigt.”

SVÆRT AT VÆRE UNG OG SYG

- Helbredsnavnet har vurderet Lasse Olsen som helbredsmæssig utjenstdygtig i sin stilling som politiassistent. De har samtidig vurderet, at hans erhvervsevne i ethvert erhverv er nedsat til en tredjedel eller derunder.
- Han er sygepensioneret fra politiet i 2014.
- Fordi Lasse Olsens arbejdsskade overstiger 15 procent i mængde, får han det, der kaldes tilskadekomstpension, det vil sige, at han får 37 pensionsår udbetalt løbende. Til gengæld modregnes eventuelle erstatninger i disse – Lasse Olsen venter i øjeblikket på, at Arbejdsskadestyrelsen afgør hans erstatningssag. Når det sker, skal erstatningen modregnes i hans tilskadekomstpension.
- Lasse Olsen har søgt Odense Kommune om førtidspension. Men ifølge de nye regler, kan man først modtage førtidspension som 40-årig. Det betyder, at Lasse Olsen er i et såkaldt ressourceforløb, hvor hans situation skal afklares.

PAS PÅ DIG SELV OG DIN KOLLEGA

Posttraumatisk stressyndrom (PTSD) kan opstå, når flere hændelser oven på hinanden ikke bearbejdes. I et mandsdomineret fag som politiet kan der være tendens til, at man distancerer sig for at beskytte sig selv. Det er en strategi, der gør, at man kan være i faget – men glem ikke at få bearbejdet de voldsomme hændelser, siger Rigspolitiets chefpsykolog, Bjarne Frøslee Ibsen.

AF TANIA KEJSER

Indimellem vælter ulykkerne ned i en politikreds. Færdselsuheld med døde børn og voksne og underretningerne, der følger med. Og indimellem er det særligt én kollega, der tilfældigt kommer til at stå i midten af begivenhederne og tager mere end sin del af læsset.

I en tid med højt arbejdspress og et stort ledesspænd, er det vigtigere end nogensinde at holde øje med hinanden, mener Rigspolitiets chefpsykolog, Bjarne Frøslee Ibsen.

- Jo mere presset det hele er, jo sværere bliver det at få overskud til at lave støttetiltag. Alle kommer ud for, at det i perioder vælter ind. Det fænomen kender vi, og det kan vi ikke gøre noget ved. Til gengæld kan man være opmærksom på at rykke sammen og passe på hinanden. Med det ledesspænd, der er i politiet i dag, er det en særlig udfordring at tage vare på folk. Derfor må man som kollega, og ikke mindst som arbejdsmiljøorganisation, være ekstra opmærksom, siger Bjarne Frøslee Ibsen.

Chefpsykologen oplever generelt, at politikredsene er gode til at passe

på deres ansatte – og at man især er opmærksom på de yngre kolleger.

- Men belastende hændelser er en del af politijobbet. Og i en organisation, der er domineret af mænd, vil den primære måde at håndtere det på – helt ubevidst – ofte være at distancere sig, for eksempel gennem sort humor. Det er en måde, som gør det muligt at være i en ubehagelig og grotesk situation. Og det kan sådan set gøre folk i stand til at klare arbejdet. Men på længere sigt fungerer det ikke – det er nødvendigt at bearbejde hændelserne, forklarer Bjarne Frøslee Ibsen.

Det er ikke obligatorisk for politifolk, der har været udsat for større hændelser, at deltage i psykologisk debriefing. Der har dog en del år været meget mere fokus på værdien af disse.

- Hos Psykologtjenesten stiller vi redskaberne til rådighed, og jeg oplever, at kredsen er rigtig gode til at bruge dem. Men når det er sagt, så er der en indbygget svaghed i travle perioder – man skal være meget opmærksom på, at der skal være plads og tid til at passe på sig selv og hinanden.

Her må alle på banen, og alle har et ansvar for, at det sker, siger han.

Summen af det hele

Det er ikke muligt at lave en udtømmende liste over, hvilke hændelser der især sender politifolk i risikozonen for at udvikle PTSD.

- Men vi ved dog af erfaring, at færdselsuheld med hårdt sårede eller døde børn, situationer hvor man selv er i livsfare, eller situationer hvor man bliver tvunget ud i at skyde et menneske, topper listen over hændelser, der udgør en risiko. Ligesom lange sagsforløb i Den Uafhængige Politiklagemyndighed efter en skarp situation kan være yderst belastende, siger Bjarne Frøslee Ibsen.

Nogle mennesker kan komme ud for snart sagt hvad som helst uden at tage skade. Men de fleste har brug for en form for bearbejdning efterfølgende.

- Det er sjældent den enkelte episode, som udløser PTSD. Derimod er det den ophobning, der sker, hvis du ikke bearbejder oplevelserne. Dertil kommer folks oplevelse af, hvad der var muligt i situationen. Nogen har brug for at tale om det, fordi de ellers udvikler skyldfølelse over ikke at have gjort mere. Også selvom det ikke var menneskeligt muligt, forklarer Bjarne Frøslee Ibsen.

Vær opmærksom

Hvis det først er begyndt at gå i den forkerte retning for en kollega, kræver det ekstra meget mod at gøre opmærksom på det. Når man har det dårligt, kan man have en tendens til at undvige kollegiale sammenhænge og fællesskab. Det er en alarmklokke, som man skal lytte efter.

- Den psykologiske debriefing er et lederansvar – men det er et område, som alle skal arbejde på. Kollegerne skal have en bevidsthed om, at man kan blive påvirket. Tillidsmandssystemet skal være opmærksom. Alle skal have føleren ude i forhold til, om der er noget, man overser. Det, vi prøver at gøre fra Psykologtjenestens side, er at have udviklet nogle strategier og en måde at håndtere det på, så der ikke er nogen undskyldning for ikke at følge op, siger Bjarne Frøslee Ibsen. ■

FYNS POLITI HAR LÆRT AF LASSE OLSENS SAG

Lasse Olsens sag stammer helt tilbage fra tiden lige efter politireformen. Det kaos, som man oplevede i de nye kredse, koblet med skiftende ledelser, kan være medvirkende til, at Lasse Olsen aldrig blev samlet op i tide, mener Steffen Daugaard, formand for Fyns Politiforening. Men man har lært af sagen på Fyn, fortæller han.

Jeg husker godt Lasses sag. Den var meget grim sag, som vi siger på Fyn. Det, han oplevede på kort tid - blandt andet under sin prøvetid - er det de færreste politifolk, der oplever på et helt politiliv. Som organisation lærte vi meget af Lasses sag. Det er i dag ikke frivilligt at deltage i psykologisk debriefing. Man skal møde op, også selvom man ikke føler sig berørt af en alvorlig sag. Vi har i dag endnu mere fokus på eleverne og har lavet forløb, så de ikke blot skal ud og opleve beredskabet med alle de udfordringer, det giver, men også se andre sider af politijobbet, blandt andet efterforskning.

Politiskolen har også en opgave med at være opmærksom på eventuelle ændringer i politielevernes adfærd, når de kommer tilbage på skolen.

Væk fra brandpunkterne

Oplever vi som forening eller nærmeste personaleleder, at betjente, unge som ældre, er ved at udvise tendenser til "ændret adfærd", tilbydes de psykologhjælp og en periode med andet jobindhold. Det har vist sig at være en god idé at komme væk fra brandpunkterne, indtil man er klar igen. Det kræver naturligvis en opmærksom organisation, men det har vi også. Alle er efterhånden bevidste om dette. Af og til kan det også være kollegaer, der opdager, at noget er galt.

Vi har også lavet aftale med vores lokale HR afdeling om, at vi som forening opdateres med, hvem der er langtidssyge. Det giver et godt indblik i, hvem der skal have endnu mere hjælp. Her tænker jeg på hjælp fra Politiforbundet i forhold til arbejdsskader, og hjælp via FTF ved en socialrådgiver, der kan bistå med forskellig rådgivning i forhold til sygepensioner og hjælp med kommunernes sagsforløb efterfølgende. Vi er efterhånden blevet gode til at spotte, om en kollega med et sygeforløb skal tilbydes lidt ekstra, eller vi selv kan klare den lokalt.

Når det er sagt, så oplever vi en stigende tendens, hvor politifolk pludselig ikke kan mere. Politijobbet er blevet for meget. Man har oplevet alt for mange tragiske ting. Efter terroranslaget i København er der flere, der har oplevet flashbacks og er blevet sygemeldte grundet deres tidligere oplevelser.

Sygemeldte kollegaer bliver ikke presset tilbage på jobbet, jeg vil hellere sige, at de bliver sluset tilbage - og passet på. For eksempel ved at starte på et lavere timeantal end normalt. Det giver god mening for alle parter.

Ekstra opmærksomhed nødvendigt

Vi kan aldrig helt undgå disse sager. Lasses sag var speciel, meget speciel. Statistisk burde det ikke kunne lade sig gøre at opleve så mange alvorlige hændelser på så kort tid. Vi har lært af den, og vi er blevet bedre til at hjælpe kollegaerne i god tid.

I en meget travl tid, som vi pt. har, og som næppe stopper lige om hjørnet, er vi nødt til at sætte ekstra opmærksomhed på hele området med erhvervs sygdom, tilskadekomst og arbejdsskader. Ved OK 15 blev det aftalt, at arbejdsmiljøet skulle have et løft. Det bliver interessant at følge, hvorledes Rigspolitiet og Politiforbundet griber dette arbejde an. ■

Spis dig til en bedre søvn

Med skiftetjeneste kan det være svært at tilrettelægge måltiderne, så man undgår at spise kort før sengetid. Er du en af dem, der har problemer med at falde i søvn, er årsagen måske, at du ikke spiser glykæmisk rigtigt. Det siger australske forskere. Forskerne har undersøgt, hvordan de fødevarer og drikke, du indtager i timerne op til sengetid, påvirker den tid, det tager at falde i søvn. Og undersøgelsen konkluderer, at fødevarer med et højt glykæmisk indeks er bedre at falde i søvn på end fødevarer med et lavt glykæmisk indeks. Årsagen er, at de højglykæmiske fødevarers indhold af kulhydrater øger blodets mængde af stoffet tryptofan, der gør dig søvrig. Derfor kan det være en god idé at guffe for eksempel dadler, franskbrød, ananas eller jasminris inden sengetid, mens du bør holde dig fra nye, kogte kartofler, æbler, fuldkornspasta, brune ris og kirsebær.

Kilde: I Form

”Hvis vi i stedet for vælger det, som vi historisk set har været stolte af, nemlig meningsfuldt arbejde i gode fællesskaber, vil både trivsel og effektivitet stige markant i den offentlige sektor og vil have positiv afsmitning på resten af Danmark.”

Lars Bo Kaspersen, *instituttleder og professor ved Statskundskab, Københavns Universitet i kronik i Politiken*

Planlægning og udførelse af et kup

BOG Hidtil har hovedmanden bag danmarkshistoriens største røveri mod Dansk Værdihåndtering i Brøndby, Steffen Andersen, nægtet at udtale sig. I denne bog fortæller han nu om planlægningen og udførelsen af kuppet, der kunne være endt i en massakre mellem de Kalashnikov-bevæbnede røvere og et våbenmæssigt underlegent politikorps. Det er samtidig også en øjenvidneberetning fra et fængselsvæsen og en kriminel underverden, som de færreste stifter bekendtskab med.

Med en fortid som professionel bokser kunne han være endt som en sportsstjerne, men valgte i stedet en anden vej. Måske fordi han – som der står tatoveret på hans kraveben – kommer fra

bunden af slummen og en opvækst fyldt med sociale svigt.

Det gigantiske kup var kulminationen på Steffen Andersens forbryderkarriere. Udbyttet – der samlet var på cirka 70 millioner kroner – skulle have sikret ham økonomisk for livstid. I stedet endte han i fængsel. Millionerne fra kuppet er brugt op, fængselsdommen er afsonet, og han er i dag i rehabilitering for at begynde forfra.

RØVER
- Hovedmanden bag danmarkshistoriens største kup
Skrevet af: Peter Sloth, Ekstra Bladets Forlag

FREM MED OPTAGEREN OG LAD DEN AFHØRTE TALE FRIT

Frem mod 2020 er det målet, at alle polititjenestemænd kan foretage afhøringer baseret på den kognitive metode, hvor man i højere grad lader den afhørte tale frit om sin oplevelse af en konkret hændelse. Derudover er det meningen, at de fleste afhøringer fremover lydoptages. Tiltagene skal sikre mere ensartede og effektive politiafhøringer, som skal munde ud i flere brugbare informationer til efterforskningen.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Et gammelt ordsprog lyder: "Som man spørger, får man svar". Og det er der også en vis gran af sandhed i, når det kommer til politiets afhøringer. Hvis en politimand/-kvinde på et ulykkessted kun spørger et vidne om, hvilken farve flugtbilistens bil var, bilmodellen og registreringsnummeret, så går ordensmagten måske glip af et afgørende efterforskningsspor som et særligt klistermærke på bagsmækken eller lignende, som vidnet lagde mærke til, men ikke fik lejlighed til at fortælle.

Sådan eksemplificerer fungerende vicepolititiinspektør i Nationalt Efterforskningscenter (NEC), Lars Mortensen, hvorfor Rigspolitiet er i færd med at implementere en ny afhøringsmetode i hele politiet. Målet er, at alle polititjenestemænd – på forskellige niveauer – skal kunne benytte metoden fremadrettet.

Som sådan er fremgangsmåden ikke ny, og omkring 600 ansatte i politiet benytter sig allerede af den, blandt andet i forbindelse med afhøring af børn og psykisk syge. Men fremover skal den spredes ud til alle former for afhøringer af vidner, ofre eller sigtede. Uanset om afhøringerne optages med billede og lyd, kun lyd, eller der blot noteres ned på en blok.

Den kognitive afhøringsteknik er baseret på idéen om, at vi opfatter ting, bearbejder dem, lagrer dem i vores hukommelse og derefter kan gengive dem, hvis spørgeteknik med videre er den rigtige. To af de vigtigste elementer i afhøringsteknikken består derfor i at lære at lytte til den afhørtes forklaring uden at afbryde den afhørtes tankerække med spørgsmål.

Forskningen peger på, at den kognitive afhøringsmetode giver langt flere korrekte informationer end andre metoder, og samtidigt mindsker risikoen for falske tilståelser.

Efterspørgsel på efteruddannelse

Anbefalingerne er at finde i rapporten "Projekt Afhøring", som Rigspolitiet i samarbejde med flere politikredse og Anklagemyndigheden har arbejdet på det seneste halvandet år.

- Baggrunden for "Projekt Afhøring" er, at vi gennem de senere år har noteret en stigende efterspørgsel fra politikredsene om konkrete initiativer inden for afhøring. Eksempelvis uddannelse inden for kognitiv afhøring samt udstyr

og værktøj til håndtering af metoden. I de seneste år har der været rigtig mange initiativer i gang på uddannelsesområdet - særligt inden for beredskabsområdet - og det er derfor positivt, at der nu også iværksættes dette ganske store uddannelsesprojekt på efterforskningsområdet, siger Lars Mortensen, der er faglig projektleder på "Projekt Afhøring".

Lydoptagelser højner koncentrationen

Fremover skal afhøringer af både vidner, ofre og sigtede som udgangspunkt lydoptages. Det gælder især i sager om grove røverier, voldtægt, brandstiftelse, narkotika og drab, men det giver også god mening i mindre alvorlige sager, forklarer Lars Mortensen.

- Når man ikke skal notere ned undervejs på en blok eller en PC, kan man langt bedre koncentrere sig om den, man taler med, og få alle detaljerne med. Efterfølgende skal man så skrive et resume af afhøringen. Ikke en fuldstændig transskribering, men et resume, hvor de vigtigste passager og udsagn gengives, pointerer han.

De nye tiltag i forhold til it-værktøjer forsøges integreret i eksisterende it-projekter og processer.

Ikke ny viden

Allerede i 2010 konkluderede en psykolog ansat ved daværende Politiets Videnscenter, Kristina Kepinska Jakobsen, i en rapport om politiets afhøringsmetoder, at politifolkene stillede for mange ledende eller lukkede spørgsmål. Hun efterlyste en bedre uddannelse af politifolkene samt en mulighed for at optage afhøringer. Men konklusionerne så aldrig dagens lys, da Kristina Kepinska Jakobsen fik forbud mod at offentliggøre sine resultater - herunder i DANSK POLITI. Begrundelsen lød blandt andet fra daværende kommunikationschef i Rigspolitiet, at politiet var uafklaret i forhold til at indføre en ny afhøringspraksis, og at ledelsen havde truffet en strategisk beslutning.

I dag sidder Kristina Kepinska Jakobsen som forsker i norsk politi. "Projekt Afhøring" har netop lænet sig meget op af norske og engelske erfaringer inden for afhøringsmetoder.

NYT FRA FORBUNDET

Ny procedure for advokatbistand, når flere politifolk er indklagede i samme sag

Det er ikke længere muligt at få beskikket den samme forsvarer, hvis flere polititjenestemænd er involveret i samme sag. Det skyldes kendelser fra Højesteret i tre konkrete sager, som efter al sandsynlighed vil danne præcedens. Derfor ændrer Politiforbundet procedure for, hvordan der fremover ydes advokatbistand til medlemmerne. Det sker for at sikre, at alle føler sig i gode hænder.

Af Karina Bjørnholdt

I langt de fleste sager, hvor politifolk undersøges af politiklagemyndigheden fordi der er anmeldt et muligt strafbart forhold begået under udøvelse af tjenesten, vil de stadigvæk kunne få den beskikkede forsvarer, som de beder om gennem deres lokale politiforening. Dog såfremt at sagen i øvrigt er af en sådan karakter, at den falder inden for Politiforbundets retningslinjer for at yde advokatbistand.

Men er flere politifolk involveret i den samme sag, kan der ifølge Højesteret opstå en interessekonflikt, hvis alle er repræsenterede af den samme advokat. Derfor vil retten i sådanne tilfælde fremover ikke beskikke samme forsvarer, men forlange, at hver

polititjenestemand repræsenteres af hver sin advokat. Det er konsekvensen af kendelser fra Højesteret i august i tre konkrete sager, hvor polititjenestemænd fra samme tjenestested var indklaget i samme sag.

Advokat visiterer

For at sikre at medlemmernes interesser varetages bedst muligt, indfører Politiforbundet derfor en ny visiteringsordning, der foreløbigt forventes at løbe et år.

Ordningen indebærer, at hvis der ikke på det tidspunkt, hvor politiforeningen anmoder om advokatbistand, er tilkendegivet et ønske om to forskellige advokater, så beder Politiforbundet den

advokat, som ønskes beskikket, om at forestå arbejdet med at finde en anden egnet advokat.

Advokatfirmaet Koch/Christensen, Politiforbundets mangeårige samarbejdspartner, har under Højesterets behandling af sagerne foretaget en sådan visitering af advokater til Politiforbundets medlemmer i sager, hvor flere har være indklaget i samme sag. Denne ordning vil således fortsætte et år endnu hos Koch/Christensen, såvel hos andre advokater. Ordningen skal sikre den bedst mulige udvælgelse af egnede forsvarere, naturligvis i tæt dialog med politiforeningerne og de berørte medlemmer.

Det skal du huske, inden du pakker kufferten

Hvert år udsendes knap 50 polititjenestemænd i internationale missioner. Det kan være for EU, FN, OECD, Udenrigsministeriet eller lignende. Det er en spændende mulighed for at benytte sin politifaglige viden og kunnen i

verdens brændpunkter. Men inden du pakker kufferten og drager afsted, er der nogle overvejelser, som du bør gøre dig, så du er forberedt både praktisk og mentalt. Det forklarer Flemming Olsen, faglig sekretær i Politiforbundet, med ekspertise inden for arbejdsmiljø og sikkerhed.

1. Løn og arbejdstidsregler

Undersøg om du er omfattet af danske arbejdstidsregler eller af missionens. Det kan eksempelvis have indflydelse på, hvor mange timer om ugen, du skal arbejde, optjening af ferie med videre. Undersøg desuden dine muligheder for "leave", mens du er udstationeret, så du ikke bliver overrasket over vilkårene, når du er på stedet. Vilkaerne kan variere alt efter, hvilket mandat du rejser på. Hvor ofte kan du komme på "leave", og hvem betaler transporten til og fra missionen?

2. Sikkerhed og forsikringer

Hvor sikkert er det sted, du skal hen? Måske er det et område, der er præget af krig, humanitær nød, jordskælv eller andet. Spørg arbejdsgiveren om, hvilket mandat der er gældende. Undersøg selv via Udenrigsministeriets

hjemmeside. Og vær opmærksom på, hvordan det påvirker dine private forsikringer. Det er i sidste ende dit eget ansvar at kontrollere, om arbejdsgiveren har forsikret dig på rette måde, inden du rejser.

3. Vaccinationer

Hvilke vacciner skal du have for at beskytte dig mod smitsomme sygdomme? Det er arbejdsgiverens ansvar at sørge for disse, men det skader aldrig selv at dobbelttjekke, da smittebilledet kan ændre sig.

4. Beklædning

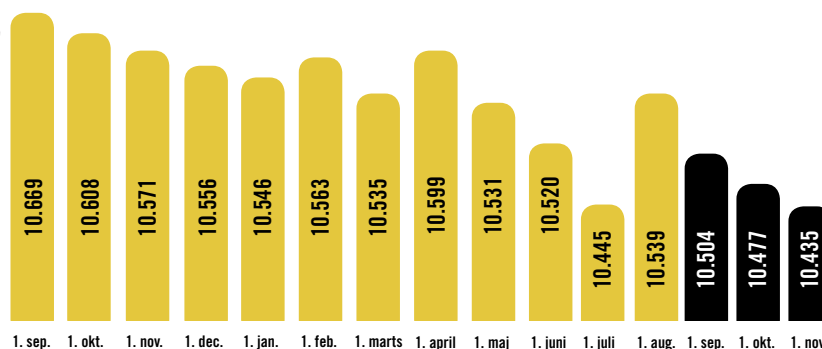
I nogle missioner er det en fordel at bære uniform og udrustning. I andre missioner er det en ulempe. Undersøg hvad kutymen er der, hvor du skal hen.

5. Din sidste vilje

Skulle det værst tænkelige ske, at du mister livet, mens du er udstationeret, er det vigtigt for dine efterladte, at du inden din udrejse har forholdt dig til, hvad der skal ske – såvel praktisk som økonomisk. Derfor husk at udfylde et brev med din sidste vilje. Politiforbundet og Rigspolitiet har i samarbejde udarbejdet et dokument herfor.

Er du i tvivl om stort og småt i forbindelse med din udstationering, er du altid velkommen til at kontakte Politiforbundet for råd og vejledning.

ANTALLET AF POLITIFOLK I 2014/2015

INTERNATIONALE MISSIONER

DEN UENDELIGE HISTORIE FIK ET GODT PUNKTUM

AF KARINA BJØRNHOLDT

Politiforbundet og Rigspolitiet er efter årelange forhandlinger endelig nået til enighed i sager om udetillæg og optjening af ferie i forbindelse med internationale missioner.

- Det er kritisabelt, at Rigspolitiet har været så sendrægtige i forhandlingerne. Til gengæld er vi yderst tilfredse med resultatet på medlemmernes vegne, siger næstformand i Politiforbundet, Claus Hartmann.

Rom blev som bekendt ikke bygget på en dag. Men at der skulle gå flere år, inden nye aftaler om udetillæg og optjening af ferie under internationale missioner faldt på plads med Rigspolitiet, havde ingen i Politiforbundet forestillet sig. På den lyse side er dog, at forbundet kan sætte flueben ud for to faglige sejre, som sikrer udsendte medlemmer mere i lønningsposen samt en udligning til de kolleger, der uretmæssigt ikke har optjent ferie under mission fra 1. maj 2013.

Forbundet stod fast

Den såkaldte "feriesag", der tog sin begyndelse i maj 2013, handler om, at Rigspolitiet valgte at fjerne muligheden for at optjene ferie under en mission. Politiforbundet protesterede, da det ikke mente, at det var en lovlig ændring af praksis. Rigspolitiet erkendte, at der muligvis forelå en fejl. Dernæst

begyndte forhandlingerne, der skulle vise sig at få et meget langt forløb.

- Det er dybt utilfredsstillende. Indrømmet - feriereglerne er komplicerede - men vores medlemmer har i den forgangne periode haft svært ved at planlægge ferie med deres familier, fordi

"Der har ikke tidligere været skelnet mellem, om man var leder eller ej i forbindelse med udetillægget, men det bliver der fremover. Det giver god mening, synes jeg, da vi sender flere og flere ledere afsted på missioner for at løse vigtige opgaver i international sammenhæng."

Næstformand Claus Hartmann

de ikke vidste, hvilke regler de skulle forholde sig til som følge af, at Rigspolitiet har administreret juridisk forkert, siger næstformand i Politiforbundet, Claus Hartmann. Sammen med forbundets internationale sekretær, Claus Redder Madsen og forbundssekretær Flemming Olsen, har han stået for de mange forhandlinger med Rigspolitiet.

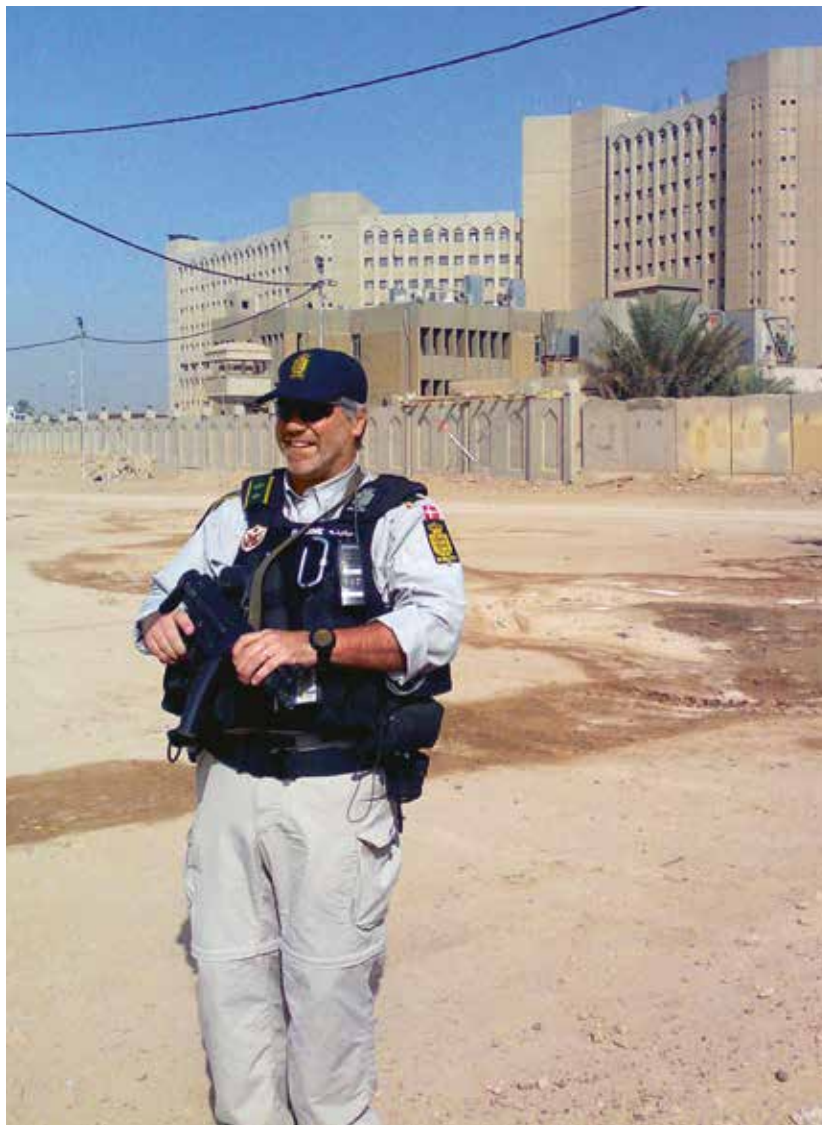
Rigspolitiet vil nu snarest - og inden årets udgang - tage individuel kontakt til de berørte medarbejdere for at finde ud af, hvor meget de hver især skal have udlignet.

Dybt kritisabelt forløb

Forhandlingerne om udetillæg under internationale missioner, også kaldet afsavnstillæg, er en udløber af et kontingentmøde i Kosovo i efteråret 2008. Her lovede daværende rigspolitichef Torsten Hesselbjerg Politiforbundet, at det var på tide at få reguleret udetillægget for politifolk på missioner. Men på grund af udskiftninger i persongruppen hos Rigspolitiet, der sad med forhandlingerne, kompleksiteten i sagen, en drænet pengekasse og flere andre faktorer, er det altså først her i 2015, at der kan skrives under på en ny aftale.

- Der er en masse forklaringer på, hvorfor det har taget Rigspolitiet så lang tid, men det er absolut ingen undskyldning. Forløbet har været kritisabelt, og det er de udmærket klar

Arkivfoto

over, at vi mener, siger næstformand Claus Hartmann.

Mere i lønningsposen

Han glæder sig til gengæld over, at aftalen om det nye udetillæg på bundlinjen betyder, at de udsendte kolleger får et sted mellem 3.000 og 4.000 kroner mere at gøre godt med om måneden – alt efter deres lønskalatrin, og om de er chargerede eller uchargerede.

- Der har ikke tidligere været skelnet mellem, om man var leder eller ej i forbindelse med udetillægget, men det bliver der fremover. Det giver god mening, synes jeg, da vi sender flere og flere ledere afsted på missioner for at løse vigtige opgaver i international sammenhæng, siger Claus Hartmann.

Rent teknisk bliver der tale om et skattefrit udetillæg – lidt analogt med det tillæg, som missionsudsendte i Forsvaret modtager. Hvornår det skattefrie udetillæg træder i kraft afhænger af, hvornår Rigspolitiet rent administrativt bliver klar til at håndtere det.

- Men fra Politiforbundets side ser vi gerne, at det bliver fra årsskiftet. Nu har kollegerne ventet længe nok, siger Claus Hartmann.

”Ferie-sagen”: Rigspolitiet kontakter dig

Er du en af dem, der er berørt af ”ferie-sagen”, vil du blive kontaktet af Rigspolitiet ”snarest” og inden årets udgang. Formålet er at få afklaret, hvilke udeståender du har, og hvordan du vil blive udlignet for disse.

NYT FRA FORBUNDET

LO, FTF og Akademikerne bakker op om et ja den 3. december

I et indlæg på altinget.dk bakker de tre formænd for henholdsvis LO, FTF og Akademikerne op om, at afskaffe retsforbeholdet. De skriver blandt andet:

"Retsforbeholdet spænder i dag ben for både danske lønmodtagerorganisationer og danske virksomheder på samme tid. I forbindelse med gæld-sinddrivelse i andre EU-lande og social dumping fritager retsforbeholdet nemlig Danmark for en række EU-lovgivninger, som ellers kunne bidrage til at opretholde danske arbejdsstandarder og hjælpe virksomheder og fagforeninger med at inddrive penge, der rettelig tilhører dem.

Ved at stemme "ja" 3. december omdanner vi det danske retsforbehold til en såkaldt tilvalgsordning. Det betyder, at Danmark, når retlige EU-lovforslag fremlægges, kan vælge at deltage både i udformningen af lovforslag og efterfølgende tiltræde dem, hvis vi ønsker det. Som det er i dag, står vi helt udenfor på grund af retsforbeholdet. Det indebærer, at vi hverken har indflydelse på udarbejdelsen af lovforslag, og at vi ikke er sikre på at kunne få lov til at tiltræde dem."

Politiforbundet har ligeledes - på linje med 22 andre organisationer - anbefalet et ja til at afskaffe retsforbeholdet. Baggrunden for Politiforbundets holdning er, at det er afgørende for dansk politi at forblive et fuldgældigt medlem af Europol.

Juletræsfester er aflyst i 2015

Københavns Politiforening og Rigspolitiforeningen har i en lang årrække holdt fælles juletræsfester til stor glæde for mange af deres nuværende og tidligere medlemmer samt deres familier. I løbet af 2015 er der dog sket væsentlige ændringer i Københavns Politiforening, og foreningen har derfor efter grundig overvejelse besluttet, at den ikke har den nødvendige økonomi og ressourcer til rådighed til at arrangere juletræsfester i 2015.
Tegning: Frits Ahlefeldt

Tillidsfolk i højden og dybden

30 erfarne tillidsfolk fra landets politiforeninger var i slutningen af oktober samlet i Middelfart til et nyt tiltag fra Politiforbundets side - TR-O, som er en overbygning af tillidsrepræsentantuddannelsen. Her gik tillidsfolkene i dybden med blandt andet sygesager, aktuelle udfordringer som faglig organisation samt medier og kommunikation i en digital verden. Tillidsfolkene fik tillige dannet vigtige netværk på tværs af kredsen, hvilket også er målet med TR-O.

Billedet er fra "bridgewalking" på den gamle Lillebæltsbro, som der også blev tid til på den tre dages lange overbygningsuddannelse.

Foto: Niels Arberg

Stort prisfald på Gruppelivsforsikringen

En cirka 16 procents sænkning af prisen. Det er, hvad de af Politiforbundets medlemmer, der har tegnet en Gruppelivsforsikring, kan se frem til fra årsskiftet. Politiforbundet sænker prisen fra 160 til 135 kroner pr. år. Desuden forbedres børnedækningen, uden at det kommer til at koste mere for medlemmerne.

Årsagen er, at der gennem årene er sparet cirka 40 millioner kroner op på en såkaldt skadesreguleringskonto, og de penge skal nu komme medlemmerne til gode. Yderligere har Politiforbundets Hovedbestyrelse besluttet, at politielever, der tegner en Gruppelivsforsikring, kun skal betale i den periode, hvor de er i praktik og får løn. Det svarer til, at de betaler cirka en tredjedel af den faktiske forsikringspris.

Men som det ofte er med gyngerne og karrusellerne, så vil andre forsikringer stige fra årsskiftet. Dog er der tale om små præmiestigninger. Det drejer sig om Popermos Gruppelykkesforsikring, der stiger fra 243 til 247 kroner i årlig præmie. Det skyldes, at Politiforbundet nu udmønter den stormskadesregulering på 1,1 procent, som forsikrings-selskaberne lagde ud til sine kunder pr. 1.1. 2013.

Også opsigelsesbetingelserne ændres for Popermos Gruppelykkesforsikring. Hvis man eksempelvis opsiges sin forsikring midt i en måned, vil den løbe til udgangen af den næste måned.

Medlemmerne kommer desuden til at opleve en mindre stigning af Helbredsforsikringen i PFA Pension med 9 kroner om året - fra 200 til 209 kroner. Det skyldes en almindelig prisregulering, idet præmierne har været uændret i fire år. Ægtefællerne slipper dog seks kroner billigere fra næste år, ligesom politieleverne fortsat kun skal betale forsikringspræmien i deres praktikperioder.

De nye priser fremgår af Politiforbundets hjemmeside.

Forøg dine forsikringssummer

Har du en Gruppelykkesforsikring i Popermo, tegnet gennem Politiforbundet, har du nu fået mulighed for at købe en yderligere dækning, end den du allerede har gennem Gruppelykkesforsikringen. Du kan tilkøbe ekstra forsikringssummer på op til 500.000 kroner ved død og 700.000 kroner ved mén. Ønsker du det, skal du kontakte Popermo og bede om at tegne deres Ulykkesforsikring.

”Det er krise med stort K. Og den kunne have være forudset eller afhjulpet, hvis der blot var blevet lyttet en anelse til Politiforbundet, politifolkene på gaden og de mange borgere, som oplevede, at virkeligheden, der hvor de bor, ikke altid stemmer overens med hverken statistik eller kommunikation fra politiets top.”

Forbundsformand Claus Oxfeldt - i forbindelse med nyeste statistik, der viser, at antallet af politifolk fortsætter med at falde. Pr. 1. oktober er der således 623 færre politifolk end ved årsskiftet 2011.

STUDIEKREDS

”Trivslen i politiet skranter. Arbejdsmiljøet er under et uhørt pres. Vi arbejder under nogle vilkår, som vi ikke selv kan gøre så meget ved.”

Jørgen Jensen,
medlem af Politiforbundets
Forhandlingsudvalg

ER ARBEJDSGLÆDE OG TRIVSEL VED AT BLIVE ET FREMMEDORD?

Ansatte i politiet har løbet alt for stærkt igennem alt for lang tid. Det koster på trivslen og arbejdsglæden. Næste års studiekredsemne har derfor næsten givet sig selv. Det hedder "Trivsel på arbejdspladsen."

- Mere end nogensinde før er der behov for, at vi får snakket med hinanden om, hvordan vi kan være med til at sikre et godt arbejdsmiljø i en hverdag, hvor der knap nok er tid til at stoppe op for at trække vejret, siger Jørgen Jensen, medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg og tovholder på studiekredsene.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Tallene fortæller historien

350.000 overarbejdstimer alene i første halvår af 2015.

38.000 arbejdsdage med en længde på 12 timer fra januar til udgangen af august 2015.

623 færre polititjenestemænd siden årsskiftet 2011.

16 procent stigning i sygefraværet i 1. halvår af 2015 i forhold til 1. halvår af 2014.

10 procent flere erhvervsbetingede sygdomme (for eksempel PTSD og stress) i 2014 end gennemsnittet i 2011-2013.

En trivselsundersøgelse i 2014, der vendte mundvigene nedad, og som der kæmpes med at forbedre i politikredse- ne. Formentlig forgæves.

Historien om 2015 er også historien om de utallige omlægninger af vagtplaner med frustrerede ægtefæller og skuffede børn til følge.

Længere vagter, kortere skift og ditto lunter.

- Trivslen i politiet skranner. Arbejdsmiljøet er under et uhørt pres. Vi arbejder under nogle vilkår, som vi ikke selv

kan gøre så meget ved. Det er op til de øverste ledelser, Rigspolitiet og politikerne. Men derfor behøver vi ikke at sætte os ned og vente på bedre tider. Vi kan som medarbejdere tage os tiden til at stoppe op, se hinanden i øjnene og spørge, om vi selv kan gøre noget i hverdagen for at sikre trivslen på en travl arbejdsplads. I kaffestuen og patruljevognen såvel som på kontorerne, siger Jørgen Jensen.

Politiforbundets Hovedbestyrelse har derfor besluttet, at næste års obligatoriske emne til studiekredsene ude i politiforeninger er "Trivsel på arbejdspladsen".

På studiekredsene har man mulighed for at tage udgangspunkt i sin egen hverdag og arbejdsplads og komme med bud på, hvad der skal til for at forbedre trivslen. På den korte og lange bane. I det nære og på kreds-niveau. Og gennem samarbejde med den lokale arbejdsmiljøorganisation.

Travlhedens ironi

Som et nyt tiltag kan politiforeninger fra næste år vælge at arrangere et

eller flere medlems-arrangementer, med valgfrit emne og med økonomisk støtte fra Politiforbundet, i stedet for at invitere til studiekreds. Årsagen er, at kredsene kan have for travlt til at afholde studiekredsafslutninger, der strækker sig over to dage. Det så man i år, hvor flere kredse måtte aflyse eller udsætte deres studiekredsafslutning. Der var brug for medarbejderne på gader, stræder og på kontorene.

- Ja, det er jo desværre helt ironisk, at nogle kredse måske slet ikke har overskud og tid til at afholde studiekreds. Især ikke når det netop er trivsel, der skal debatteres. Jeg håber dog, at der igennem et godt samarbejde mellem politiforeningerne og de lokale ledelser gives mulighed for studiekreds. Ikke mindst studiekredsafslutningerne betragtes af rigtig mange som både interessante - men også velgørende for det kollegiale sammenhold på kryds og tværs af en travl organisation, siger Jørgen Jensen.

NYT FRA FORBUNDET

Foto: Jakob Boserup

Politiforbundets Hovedbestyrelse anno 2015

Bagerst fra venstre: Kaj Rasmussen, Niels Hedeager, Johan Kofod, næstformand Claus Hartmann, Steffen Daugaard, Peter Jørgensen, Jørgen Olsen, Jens Jørgen Møller Nielsen, Michael Bergmann Møller.

Forrest fra venstre: Michael Agerbæk, Tom Steffensen, Michael Mortensen, Mogens Heggelund, Jørgen Jensen, formand Claus Oxfeldt, Carsten Weber Hansen, Jørgen Fisker, Michael Beck.

Fraværende: Annette Nielsen og Pia Brostrøm.

Det arbejder Hovedbestyrelsen med

• Genvalg til medlemmer i Forhandlingsudvalget

Syv hovedbestyrelsesmedlemmer lagde billet ind på de tre sæder i Politiforbundets Forhandlingsudvalg, da der var valg til dette i slutningen af august. Hovedbestyrelsen stemte om kandidaterne, og med kvalificeret flertal var der genvalg af forhandlingsudvalgsmedlemmerne Jørgen Olsen (Rigspolitiet), Jørgen Jensen (Vestegnen) og Niels Hedeager (Syd- og Sønderjylland) for en toårig periode.

• Stor medlemsundersøgelse skal vise vejen

Hovedbestyrelsen har besluttet, at Politiforbundet, via konsulentvirksomheden MSI Research, gennemfører en spørgeundersøgelse blandt medlemmerne.

Undersøgelsen forventes gennemført i første halvår 2016, og vil blandt andet måle på Politiforbundets image, forventninger, medlemstilbud og den

rådgivning/hjælp, som ydes i regi af forbundet. Resultaterne skal vise, hvilke parametre der har størst betydning for medlemmernes tilfredshed og loyalitet samt sikre input til Politiforbundets langsigtede udviklingsproces.

• Samarbejdsproblemer i EuroCOP

Der er alvorlige samarbejdsproblemer i den fælles europæiske faglige politioorganisation, EuroCOP, der repræsenterer mere end 500.000 politifolk fra 27

europæiske lande. Angiveligt grundet en længerevarende og stor utilfredshed med ledelsesmæssige forhold og strategien for udviklingen af organisationen, har det tyske og det hollandske politiforbund valgt at udmelde sig. Politiforbundet vil frem mod den ordinære kongres her i november afdække mulighederne for, at udmeldelsen ikke effektueres samt bringe samarbejdsrelationerne tilbage på sporet.

FORBUNDSKALENDER

Hver tirsdag 9-12: Forhandlingsudvalgsmøde.

24.-25. november: Todages hovedbestyrelsesmøde.

16. december: Hovedbestyrelsesmøde.

26.-27. januar: Todages hovedbestyrelsesmøde.

Politiforbundet: Gode takter i nye skydeuddannelser

Politiets skydeuddannelser skal være skarpere. Såvel selve skydetræningen som koordineringen. Det skal ruste politiet til en ny virkelighed, hvor netop skarphed og mental parathed er alfa omega. Forbedringerne skal blandt andet ske ved at:

- Placere det overordnede, koordinerende ansvar ét centralt sted, nemlig hos National Beredskabs Center under Politiområdet.
- Opdele polititjenestemændene i fem forskellige skytte-niveauer.
- Stille krav til skytterne om vedligeholdelsesskydning samt beståelse af en færdighedstest.
- Etablere tørtræningsrum i kredse.
- Benytte skydesimulatorer.
- Investere i uddannelse af skydelærere og skydeinstruktører i de kommende år.

Anbefalingerne stammer fra en analyse af politiets skydeuddannelser, som Rigs politiet står bag. Politiforbundet har siddet med i en følgegruppe.

- Det er gode tiltag, som analysen anbefaler. For os er det allervigtigste

kollegernes sikkerhed. Der er ingen tvivl om, at den eksisterende skydeuddannelse har været meget svingende i kvalitet og prioritering fra kreds til kreds. Med de nye tiltag modtager kollegerne en mere professionel, ensartet og koordineret træning. Til gengæld skal de bestå nogle færdighedstests. Hvis en kollega ikke består, vil vedkommende modtage mere skydetræning for at komme op på det niveau, der er ønskeligt for alle parter, siger Niels Hedeager, der er Politiforbundets politiske ansvarlige for miljø- og sikkerhedsområdet.

Politiforbundet
H. C. Andersens Boulevard 38
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Formand:
Claus Oxfeldt
Mobil: 51 27 30 30

Næstformand:
Claus Hartmann
Mobil: 40 14 14 99

Formand for Syd- og Sønderjyllands Politiforening:
Niels Hedeager
Mobil: 20 47 87 41

Formand for Vestegnens Politiforening:
Jørgen Jensen
Mobil: 24 96 30 02

Formand for Rigspolitiforeningen:
Jørgen Olsen
Mobil: 22 75 25 94

Formand for Nordjyllands Politiforening:
Jens Jørgen Møller Nielsen
Mobil: 21 71 58 80

Formand for Midt- og Vestjyllands Politiforening:
Jørgen Fisker
Mobil: 72 58 25 81

Formand for Østjyllands Politiforening:
Peter Jørgensen
Mobil: 72 58 18 23

Formand for Sydøstjyllands Politiforening:
Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for Fyns Politiforening:
Steffen Daugaard
Mobil: 41 38 18 34

Formand for Københavns Politiforening:
Michael Bergmann Møller
Mobil: 72 58 83 59

Formand for Nordsjællands Politiforening:
Tom Steffensen
Mobil: 72 58 68 88

Formand for Midt- og Vestsjællands Politiforening:
Mogens Heggelund
Mobil: 25 42 63 15

Formand for Sydsjællands og Lolland-Falsters Politiforening:
Kaj Rasmussen
Mobil: 25 36 37 15

Formand for Bornholms Politiforening:
Michael Per Mortensen
Mobil: 53 80 05 07

Formand for Politilederforeningen:
Michael Agerbæk
Mobil: 72 58 89 54

Formand for Domstolenes Tjenestemandsförening:
Pia Broström
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Grønlands Politiforening:
Finn Jeppesen
Mobil: 00299 52 25 52

Formand for Færøernes Politiforening:
Absalon Árgarð
Mobil: 00298 28 48 82

Danske politifolk skal deltage i FN's fredsmission i Mali

REGERINGEN HAR BESLUTTET AT SENDE OP TIL 12 POLITITJENESTEMÆND til det nordvestafrikanske land Mali for at deltage i FN's fredsbevarende mission MINUSMA. Politifolkene vil blive udstationeret i begyndelsen af 2016.

En delegation fra Rigspolitiet og Udenrigsministeriet rejste i oktober afsted for at se nærmere på logistik- og sikkerhedsforholdene, samt på hvilke arbejdsopgaver FN har behov for, de danske politifolk løser. Missionens hovedkvarter ligger i hovedstaden Bamako, og formålet med missionen er at stabilisere og beskytte civile, samt bistå med at genetablere en statslig myndighed, genopbygge sikkerhedssektoren samt fremme og beskytte menneskerettighederne i landet.

Mali er et land præget af store, interne uroligheder, og den militante islamistiske gruppe, Boko Haram, der sympatiserer med Al-Qaeda, har en stærk tilstedeværelse i visse dele af landet. I 2012-2013 gik Frankrig og en række lande ind i landet for at yde militærhjælp til Malis regering, og i sommeren 2013 overtog en international FN-styrke (MINUSMA) dele af Frankrigs rolle i Mali. Det er en dansk generalmajor, der er styrkechef i MINUSMA, og omkring 20 danske officerer indgår i styrkens hovedkvarter.

Det er første gang siden 2008, at Danmark sender politifolk til en FN-mission.

Kender du en kandidat til Årets Førstehjælper?

RØDE KORS EFTERLYSER KANDIDATER til Årets Førstehjælper 2015. For at komme i betragtning til æren og prisen på 10.000 kroner, skal man have reddet liv gennem en bemærkelsesværdig fysisk eller psykisk førstehjælp.

Som kandidat må du godt være politimand/-kvinde, dog skal førstehjælpen så være ydet i din fritid. Mere oplagt er det måske, at du via dit arbejde, på for eksempel et ulykkessted, har oplevet en civil person, der har ydet kyndig førstehjælp, indtil politiet nåede frem. En sådan handling vil Røde Kors meget gerne høre om – og måske endda belønne. I de fleste tilfælde kan en hurtig førstehjælpsindsats nemlig betyde forskellen mellem liv og død.

Kandidater kan indstilles indtil den 11. januar 2016 på rodekors.dk/arets1hjælper.dk

177.500

SÅ MANGE SMARTPHONE-EJERE HAVDE I OKTOBER DOWNLOADET RIGSPOLITIETS APPLIKATION "POLITI".

Med den på telefonen kan man tippe politiet om alt fra mistænkelige personer til forseelser i trafikken, finde den nærmeste politistation, læse lokale politinyheder og tjekke stelnummeret på en cykel for at se, om den er stjålet. På landsplan modtager politiet omkring 40 tips om dagen fra borgerne, og 20 procent af disse fører til videre disponering og efterforskning af politiet. Funktionen, hvor du kan tjekke stelnummeret på en cykel, benyttes 400-500 gange i døgnet. Det viser en evaluering af applikationen. Her i november kommer der efter planen en ny version af "Politi".

PALLE SØRENSENS POLITIDRAB

I dette efterår er det 50 år siden, at fire politifolk blev skudt og dræbt under en biljagt. Hvem var Palle Sørensen, og hvilke konsekvenser fik de tragiske drab for politi og samfund?

Det var ikke bare politiet, der blev angrebet den 18. september 1965; det var hele det danske samfund.

I kølvandet på Palle Sørensens koldblodig likvidering af fire politifolk, som kom i vejen, efter han og en makker havde begået nogle røverier den pågældende nat, rejste der sig en debat om årsagerne til den tragiske begivenhed. Var det våbenlovgivningen, der var for slap, eller politiets skyderelevativ, der skulle strammes op? Måske ungdommen var blevet for anti-autoritær? Og havde politiet den rette uddannelse til at håndtere sådanne situationer?

Lovgivningen blev ikke lavet om, men følgen blev, at politiet fik nye tjenestepistoler, nemlig en Walther PP eller FN 7,65 mm, der var langt mere håndterlige end den gamle Husquarna pistol. Desuden blev der indført mere skydeundervisning på Politiskolen, og det blev en pligt for alle uniformerede politifolk at bære våben, når de var i tjeneste. Førhen havde det været frivilligt, hvis man ikke man var under udrykning eller i radiovognstjenesten. En implicit forståelse af, at man ikke længere kunne garantere politifolks sikkerhed, når de gik ubevæbnet på gaden.

Palle Sørensen meldte sig selv og blev idømt livsvarigt fængsel. Men hvem var denne mand, der på rystende vis dræbte fire politifolk? Af en psykiatrisk rapport fremgår det, at han havde svært ved at leve sig ind i andres følelser, var stærkt egocentrisk og selvoptaget, men meget velbegavet og ikke sindssyg i nogen henseender. Dengang konkluderede man, at Palle Sørensen havde psykopatiske træk og havde altså, med nutidens diagnose, en form for dyssocial personlighedsforstyrrelse.

Palle Sørensen sad 33 år i fængsel, heraf de 10 i isolation, inden han blev benådet i 1998.

Læs hele historien om Palle Sørensens politidrab på www.dansk-politi.dk

Politimuseet har desuden rekonstrueret Palle Sørensens flugtrute. Den kan ses på www.politimuseum.dk

Palle Sørensen viser, hvor han har begravet sin FN 9 mm pistol. Våbnet blev brugt til at skyde fire betjente. Umiddelbart efter drabene havde Palle Sørensen skilt våbnet ad og begravet det på Amager Fælled.

REKONSTRUKTION AF FORLØBET

- De to bevæbnede vaneforbrydere, Palle Sørensen og Norman Lee Bune, er på vej hjem til Amager i bil, efter de har begået en række røverier i løbet af natten.

KLOKKEN CIRKA 03.30

- På Sirgræsvej på Amager eftersætter en patruljevogn fra Tårnby politistation de to i bilen.

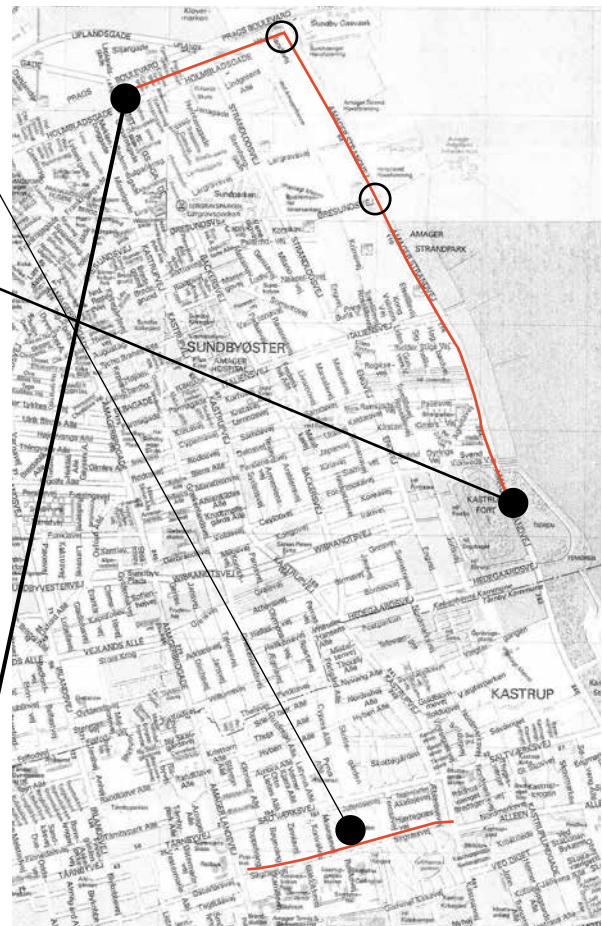
KLOKKEN 03.50

- Patruljevognen tvinger de to til at standse ved Kastrupfort på Amager Strandvej. Norman Lee Bune springer ud af bilen, kaster sin pistol fra sig og stikker af.
- Palle Sørensen derimod bliver. Han skyder og dræber de to politibetjente, som befinder sig i bilen - Gert Søndergaard Harkjær og Henning Skov Hansen, begge 24 år.
 - Derefter kører Palle Sørensen videre ad Amager Strandvej med 100 km/t.
- Ved Øresundsvej forsøger en patruljevogn at spærre Palle Sørensen vejen, men det lykkes ham at manøvrere udenom.
- Palle Sørensen fortsætter flugten videre af Amager Strandvej - nu forfulgt af en patruljevogn fra Københavns Politi.
 - Ved svinget til Prags Boulevard er Palle Sørensen ved at miste herredømmet over sin bil. Han får dog rettet op og fortsætter stadig forfulgt af patruljevognen.

KLOKKEN 03.56

- I Vermlandsgade lykkes det patruljevognen at standse Palle Sørensen, ved at køre ind foran ham. Her skyder og dræber han politibetjentene Elmer Gert Jeppesen, 24 år og Aksel Dybdahl Andersen, 28 år.
 - Derefter fortsætter Palle Sørensen flugten. Senere samme dag melder han sig selv på Politigården.

- Tre dage efter forbrydelsen tilstår Palle Sørensen drabene i et grundlovsforhør.

2

3

1. Samme dag som politidrabene fandt sted mobiliserede politiet 1.250 mand til at deltage i eftersøgningen af drabsmanden. Betjentene var tungt bevæbnede med maskinpistoler og skudsikre veste. Eftersøgningen er en af de største danske politiaktioner i nyere tid. Her stoppes civile biler ved en kontrolpost.

2. Den sønderskudte patruljevogn på Vermlandsgade. Af fotoet fremgår det, at Palle Sørensen både skød gennem for- og sideruderne.

3. Den sønderskudte patruljevogn på Amager Strandvej ud for Kastrupfortet.

4. Palle Sørensen. Fotoet er taget umiddelbart efter han meldte sig selv på Politigården.

5. Politibetjent Gert Søndergaard Harkjær.

6. Politibetjent Henning Skov Hansen.

7. Politibetjent Elmer Gert Jeppesen.

8. Politibetjent Aksel Dybdahl Andersen.

5

6

7

8

5%

på din lønkonto

Flere og flere medlemmer får allerede mere ud af deres penge

Hvad med dig? Som medlem af Politiforbundet kan du få LSBprivat®Løn som giver dig hele 5% i rente på de første 50.000 kr. Og ja, så er der 0% på resten. Det betyder, at du får mere ud af din månedsløn - hver eneste dag.

Sådan får du 5% på din lønkonto - Danmarks højeste rente

Du skal være medlem af Politiforbundet - og have afsluttet din uddannelse. LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services. Derfor skal hele din privatøkonomi samles hos os, så vi kan kreditvurdere den i forhold til den samlede pakke.

Du behøver dog ikke flytte dit eksisterende realkreditlån, men nye lån og evt. ændringer skal formidles gennem Lån & Spar og Totalkredit. Rentesatserne er variable og gældende pr. 4. marts 2015.

Fokus på det, der er vigtigt for dig

Hos Lån & Spar får du en personlig rådgiver, som investerer tid til at høre dine behov og ønsker og du får klar besked.

Hvis det er det du kigger efter, så ring til os direkte på 3378 1966 - eller gå på lsb.dk/politi og vælg 'book møde', så kontakter vi dig.

Lån & Spar har eksisteret siden 1880. Vi har altid sørget for, at helt almindelige mennesker kan gøre bankforretninger på ordentlige betingelser.

Ring til Lån & Spar: 3378 1966
eller book møde på: lsb.dk/politi

lån & spar

din personlige bank

Forsikring. For de udvalgte

Husk også, at du hos Popermo får rabat på udvalgte forlystelser i Danmark

Din weekend kan hurtigt blive lidt sjovere

Som medlem i Popermo kan du bestille billetter med rabat til udvalgte forlystelser i Danmark.

Log ind på 'Min side' og se en liste over alle de forlystelser, hvor du kan få rabat. Det er nemt og hurtigt at bestille, så hvorfor vente?

Når du bestiller billetter, kan du også opdatere de kontaktoplysninger, som vi har registreret om dig.

Følg os på **Facebook & LinkedIn**

DANSK POLITI

Meget mere end et fagblad

Fagblad

Facebook

Twitter

www.dansk-politi.dk

I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud lige nu, og ikke først til bladets deadline.

Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.

Følg os på Facebook: Fagbladet dansk politi

Twitter: @danskpoliti